

PRESSE NÆVNET

Årsberetning 2021

INDHOLDSFORTEGNELSE

I henhold til medieansvarslovens § 51 afgiver Pressenævnet herved årsberetning til justitsministeren. Årsberetningen offentliggøres.

A	Nævnets virke mv.	s. 5		
1	Sagsantal og sagsbehandlingstid mv.	s. 5		
2	Retssag anlagt mod Pressenævnet	s. 8		
3	Mødet mellem de nordiske pressenævn	s. 8		
4	Fælleseuropæisk møde	s. 8		
5	Besøg og internationale forhold mv.	s. 9		
B	Nævnets medlemmer og sekretariat	s. 10		
C	Statistik 2021	s. 12		
1	10-årsoversigt	s. 12		
2	Realitetskendelser afsagt i 2021	s. 14		
	Realitetskendelser fordelt på type	s. 17		
	Sagsfordeling efter afgørelsesområde	s. 18		
	Resultat af realitetskendelser	s. 19		
	Sagsbehandlingstider, realitetskendelser	s. 20		
	Sagsbehandlingstider, formalitetskendelser	s. 20		
D	Nævnets praksis	s. 21		
1	Principielle spørgsmål	s. 21		
			1.1	Klar sondring mellem annoncer og redaktionelt stof s. 21
			1.2	Egen drift s. 22
				Artikel om reglerne om at bære mundbind blev ikke behandlet af egen drift s. 23
			1.3	Saglig linje ved omtale af sager og navne ved retsreportage s. 24
			1.4	Robotjournalistik s. 24
				NORDJYSKE Medier får ikke kritik for artikel om køb af ejendom s. 24
			1.5	Sletning på digitale platforme – generelt om B.8 s. 24
			1.6	B.8 afgørelser s. 26
				Kritik af Jyllands-Posten for at afvise afindeksering af artikel fra 2010 om flugt fra varetægtsfængsling s. 26
				Person idømt 8 års fængsel for drabsforsøg og brandstiftelse fik afindeksret artikler fra 2005 s. 26
			1.7	Søgemaskiner – ret til afindeksering s. 27
			1.8	Retlig interesse s. 27
				Livslinien fik behandlet klage over Ude og Hjemme for omtale af selvmord s. 28
				Kvindes klage på vegne af kvindekønnet blev afvist på grund af manglende retlig interesse s. 29
				Landbrug & Fødevarer fik behandlet klage over Samvirke for overskrift og kritisk artikel om drikkevand s. 29
				Foreningen Circuminform.dk fik afvist klage på grund af manglende retlig interesse s. 29
				Hjørring Kommune kunne klage over billeder af nu afdød kvinde s. 30

2	Resumé af væsentlige konkrete sager	s. 30	NORDJYSKE skulle have indhentet samtykke inden offentliggørelse af artikel om mobning	s. 35
2.1	Sager om god presseskik	s. 30	Kritik af Politikens gengivelse af Facebook-opslag med krænkende oplysninger om politikere	s. 35
	Jyllands-Posten fik kritik for misvisende overskrift og brug af citat	s. 30	Ikke kritik af Jyllands-Posten for omtale af anklager om krænkelser	s. 36
	Vanløse LIV fik alvorlig kritik for at bringe grov og udokumenteret beskyldning	s. 31	Ekstra Bladet og Berlingske måtte gerne omtale "like" af opslag på privat Facebook-profil	s. 36
	Kritik af Weekendavisen for manglende forelæggelse af krænkende og private udsagn	s. 31	DR fik kritik for et afsnit af podcastserien "Mors afskedsbrev"	s. 37
	Fagbladet 3F skulle have forelagt udtalelse fra folketingspolitikere	s. 32	TV 2 kunne anvende skjulte optagelser i kritisk dokumentar om plejehjem	s. 37
	Netavisen Pios efterprøvelse af oplysninger var utilstrækkelig ved at offentliggøre artikel med ukorrekt oplysning uden at have fået svar på forelæggelse uden angivelse af tidsfrist	s. 32	Privatliv i mindeord i JydskeVestkysten krænkede den afdøde	s. 38
	Ude og Hjemme skulle have forelagt krænkende omtale af afdød	s. 33	Radio Loud får ikke kritik for udtalelser i direkte debatprogram	s. 38
	Indblik.net fik kritik for utilstrækkelig forelæggelse i artikelserie	s. 33	Medvirkende i udsendelse kunne ikke trække sit samtykke tilbage	s. 38
	Forelæggelse af én ud af to beskyldninger var ikke tilstrækkeligt	s. 33	Redox fik kritik for retsreportage med ukorrekt oplysning om tidligere straffedom	s. 39
	Radio4 fik kritik for at gengive ikke-retvisende kritik af bosted	s. 34	Ekstra Bladet havde foretaget tilstrækkelig anonymisering af en tiltalt i omtalen af en straffesag	s. 39
	Netavisen Gribskovs forsøg på forelæggelse kun 26 minutter før offentliggørelse fik kritik	s. 34	Berlingske skulle have bragt omtale af en påtaleopgivelse	s. 40
	B.T. skulle have forelagt citathistorie	s. 34	Folketidende fik kritik for retsreportage	s. 40
	Berlingske burde have kontrolleret oplysninger før offentliggørelse af debatindlæg	s. 35	Sjællandskes omtale af ukorrekte straffbare forhold var af særlig skadelig karakter	s. 40
	Læserbrev med groft sprogbrug var ikke i strid med god presseskik	s. 35	2.2 Genmæle	s. 41
			Genmæle - generelt	s. 41

Imam fik ret til genmæle i Berlingske for oplysninger, der ikke var dokumenteret med henvisning til kildebeskyttelse	s. 41
DR fik ikke kritik for at afslå genmæle for omtale af produkter mod corona	s. 41
Berlingske fik ikke kritik for at afslå genmæle	s. 42
3 Offentlige informationsdatabaser	s. 42
Tidligere spillere fra e-sporten Counter Strike fik ikke slettet profilbilleder på HLTV.org	s. 42
E Register for emner omtalt i årsberetningerne 1992-2021	s. 43
Bilag Vejledende regler for god presseskik	s. 57

A. NÆVNETS VIRKE M.V.

1 Sagsantal og sagsbehandlingstid mv.

I 2021 modtog Pressenævnet 163 klagesager mod 158 i 2020. Nævnet traf realitetsafgørelse i 136 sager, hvilket er en mærkbar stigning i forhold til 2020, hvor der blev truffet 114 realitetsafgørelser¹.

I 2021 blev 24 sager afvist af nævnets formand på grund af formalia. Antallet af formandsafvisninger er nogenlunde på samme niveau som 2020, hvor 22 sager blev afvist.

Af de 24 sager, der blev afvist af nævnets formand, blev 14 sager afvist på grund af manglende retlig interesse. Der er tale om manglende retlig interesse, når klageren ikke direkte eller indirekte er omtalt i en artikel, en tv- eller radioudsendelse eller er afbildet på et fotografi, som er bragt i et medie.

To ud af de 24 sager faldt uden for nævnets område og blev derfor afvist af nævnets formand på grund af manglende kompetence, hvilket skyldtes i det ene tilfælde, at en hjemmeside ikke var anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1, jf. lovens § 1, nr. 3, og i et andet tilfælde, at mediet ikke havde sendetilladelse i Danmark. To sager blev afvist, fordi klagefristen på 12 uger var overskredet.

Det praktiske forløb i forbindelse med håndtering af klagebehandlingen i nævnets sekretariat er reguleret nærmere i Pressenævnets forretningsorden (bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsorden for Pressenævnet), der kan læses på nævnets hjemmeside www.pressenævnet.dk eller linket [her](#).

¹Antallet af modtagne klager er ikke identisk med antallet af afsagte kendelser i et kalenderår. Ved afslutningen af et kalenderår overføres ubehandlede sager til afgørelse i det følgende år.

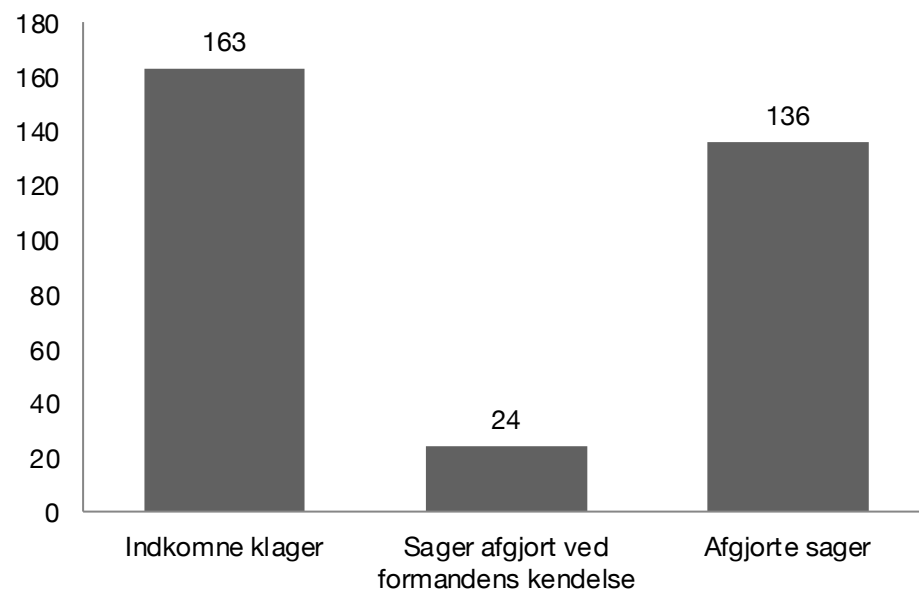
Genoptagelse

Efter § 14, stk. 1, i Pressenævnets forretningsorden træffer de nævnsmedlemmer, der har afgjort en sag, også afgørelse vedrørende spørgsmål om eventuel genoptagelse af sagen. Efter bestemmelsens stk. 2 kan formanden afvise en anmodning om genoptagelse i tilfælde, hvor det er åbenbart, at anmodningen ikke bør imødekommes.

En part har krav på genoptagelse af en sag, såfremt der fremkommer nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse. Nævnet kan også have pligt til at genoptage en sag, hvis der er begået ikke uvæsentlige fejl i sagsbehandlingen.

Nævnet behandlede i 2021 to sager, hvor klager havde indgivet anmodning om genoptagelse. En af sagerne vedrørte en realitetsbehandlet klage, og en sag vedrørte en formalitetsafgørelse. Anmodningen om genoptagelse

Figur 1. Antal indkomne klager og antal afgjorte sager

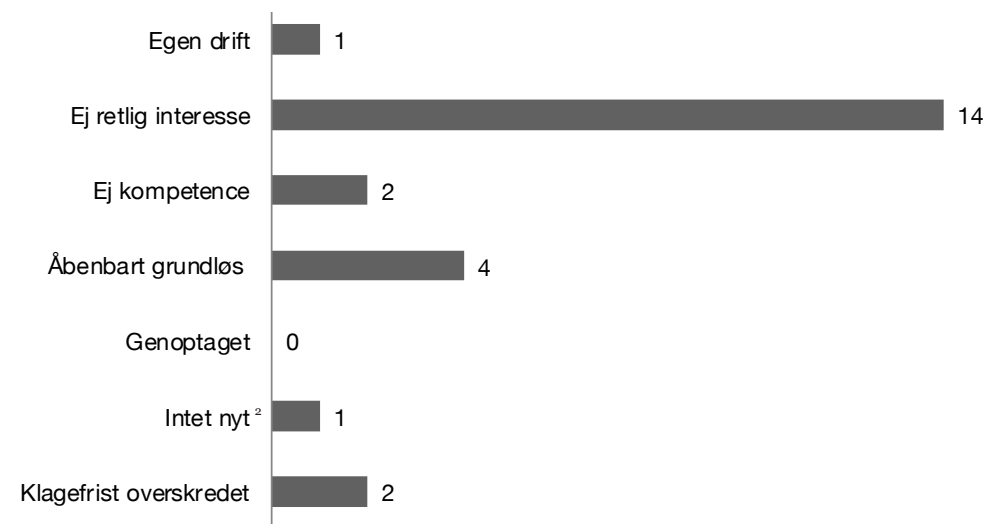
blev i begge tilfælde afvist, da der ikke var fremkommet nye oplysninger af betydning for sagens afgørelse.

Egen drift

I medfør af medieansvarslovens § 44, stk. 2, og § 7, stk. 2 og stk. 3, i forretningsorden for Pressenævnet kan nævnet af egen drift tage en sag op til behandling, hvis sagen er af væsentlig eller principiel betydning. Sagen optages til behandling, hvis et flertal af samtlige nævnsmedlemmer stemmer for.

Pressenævnet behandlede i 2021 en sag med spørgsmål om egen drift. Nævnet besluttede, at der ikke var grundlag for at tage sagen op til behandling. Sagen er omtalt nærmere under afsnit D punkt 1.2 på side 23 (2020-80-0596).

Figur 2. Klager afsluttet ved en formalitetsafgørelse

² Anmodning om genoptagelse.

Hævede sager

Pressenævnet oplevede i 2021, at klagesager blev hævet i 16 tilfælde. Det vil sige sager, hvor klageren tilbagekaldte sin klage. Antallet af hævede sager er steget i forhold til antallet i 2020, hvor 11 sager blev hævet af klageren.

Sagerne har typisk haft det forløb, at mediet, når Pressenævnet beder om en udtalelse til nævnet som led i klagebehandlingen, har imødekommet klagerens ønske i en sådan grad, navnlig ved at korrigere eller slette den påklagede artikel, at klageren efterfølgende har besluttet at hæve sagen. Et par af sagerne blev efter klagers ønske hævet af andre årsager.

Som eksempel kan nævnes sag nr. 2021-80-0642, hvor en person henvendte sig til Pressenævnet, fordi et medie havde bragt en video, personen ønskede slettet. Da mediet efterfølgende indvilligede i at fjerne den påklagede video, blev klagesagen hævet efter klagerens ønske. Tilsvarende kan nævnes sag nr. 2021-80-0635, hvor klageren hævede sagen, efter at mediet havde imødekommet klagerens ønske om rettelse.

Udfaldet af sagerne

I 2021 har nævnet taget klagen helt eller delvist til følge i 41 af de 136 sager, hvor nævnet traf realitetsafgørelse. Det vil sige, at ca. 30 pct. af klagerne fik helt eller delvis medhold. Det er tale om en procentuel stigning i forhold til 2020, hvor klagerne fik medhold i ca. 24 pct. af sagerne. Hvis man sammenligner med de seneste ti år, var andelen af realitetsafgørelser, hvor klager fik medhold, som de foregående to år forholdsvis lav, selv om andelen er steget. Således havde andelen før 2019 ikke været under 30 pct.

Der er samtidig sket en mærkbar stigning i antallet af sager, hvor nævnet traf realitetsafgørelse med 136 sager i 2021 i forhold til 114 sager i 2020.

I otte³ af afgørelserne blev der afgivet dissens, dvs. at ét eller to medlemmer var uenige med flertallet (sag nr. 2021-80-0615, 2021-80-0667, 2021-80-0668, 2021-80-0669, 2021-80-0670, 2021-80-0671, 2021-80-0672 og 2021-80-0701).

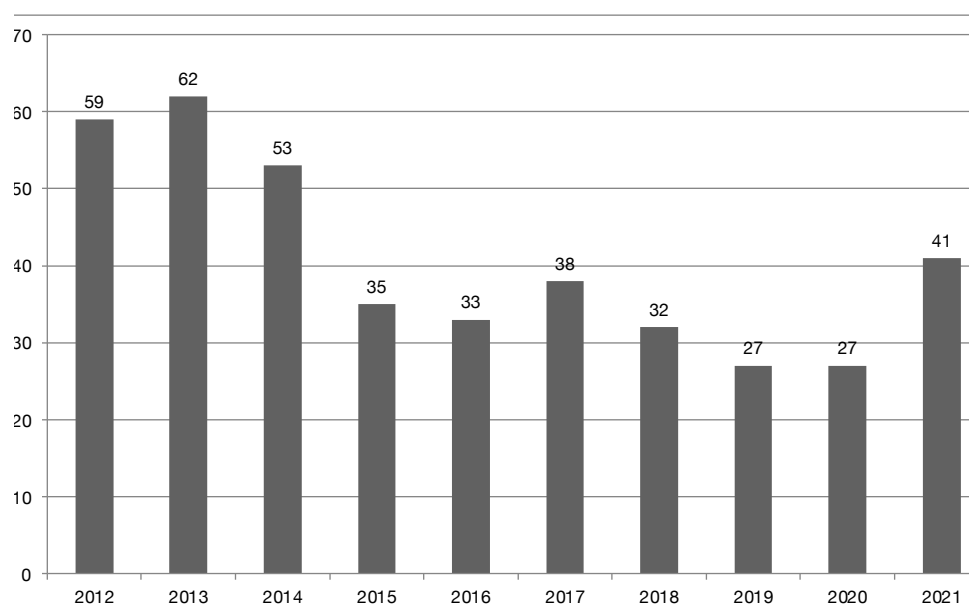
³ Heraf vedrørte seks sager samme sagskompleks.

Nævnet udtalte alvorlig kritik i et tilfælde (VanløseLIV). Sagen er omtalt nærmere under afsnit D punkt 2.1 på side 31 (2021-80-0647).

Som de foregående år fordelte klagerne sig over mange forskellige medier. I 2021 var der 11 forskellige medier, der blev indklaget i mere end tre tilfælde, og ét medie (Ekstra Bladet) var indklaget hele 12 gange, som var det højeste antal klager mod et medie i 2021. Herudover fordeler klagerne, hvor nævnet har udtalt kritik, sig jævnt over mange forskellige mediehus. Fire medier oplevede dog, at klagerne fik medhold i flere end to sager. Dette skal ses i forhold til, at der i 2020 kun var et medie, hvor klagerne havde fået medhold i flere end to sager.

Der henvises til oversigten på side 12 under punkt C. Statistik.

Figur 3. Sager, hvor klager fik helt eller delvist medhold

Sagsbehandlingstid

Nævnets gennemsnitlige sagsbehandlingstid⁴ for realitetsafgørelser for 2021 er faldet til 146 dage, efter at have ligget på 166 dage i 2020 og 183 tilbage i 2019. Tilsvarende blev den månedlige sagsbehandlingstid i 2021 for realitetsafgørelser nedbragt væsentligt i løbet af året – fra 189 dage i gennemsnit for sager behandlet af nævnet i januar 2021 til at være reduceret til 92 dage for de sager, der blev behandlet i december 2021.

Det har således været en positiv udvikling med en faldende sagsbehandlingstid i både 2020 og 2021.

Nævnet lægger vægt på, at sagerne behandles så hurtigt som muligt, så klagerne snarest muligt kan få offentlig oprejsning i mediet i de tilfælde, hvor der er grundlag for at udtale kritik.

I den forbindelse kan det oplyses, at Pressenævnet i august 2021 fremsendte bidrag til Justitsministeriet til brug for besvarelse af folketings spørgsmål (nr. 353 – Alm del) fra Folketingets Kulturudvalg om Pressenævnets sagsbehandlingstid. Se justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 353 på linket [her](#).

Nævnet arbejder på at nedbringe sagsbehandlingstiden yderligere.

For sager, der er afvist af formanden på grund af formalia, er sagsbehandlingstiden faldet fra 22 dage i 2020 til 12 dage i 2021.

2 Retssag anlagt mod Pressenævnet

I to sager (sag nr. 2020-80-0440 og 2020-80-0449), der blev behandlet på Pressenævnets møde i oktober 2020 havde medierne Nordjyske og TV 2 Nord bragt artikler med omtale af blandt andet retssager mod en person efter dennes konflikter med en kommune og en tidligere borgmester. Personen klagede til Pressenævnet over navnlig, at artiklerne indeholdt ukorrekte og

⁴ Pressenævnet medregner alle nævnets kendelser i sagsbehandlingstiden for henholdsvis formalitets- og realitetsafgørelser.

skadelige oplysninger om hende, artiklernes vinkling samt over manglende forelæggelse.

Pressenævnet fandt, at de indklagede medier ikke havde handlet i strid med god presseskik, hvorfor der ikke var anledning til at udtale kritik.

Klageren var uenig i nævnets afgørelser, hvorefter klageren i januar 2021 udtog stævning mod Pressenævnet, Justitsministeriet, TV 2 Nord og Nordjyske Medier A/S.

Søgsmålet er anlagt ved Københavns Byret, og i forhold til Pressenævnet er det grundlæggende nævnets kendelser, som klageren vil have prøvet ved retssagen.

Pressenævnet, der er repræsenteret ved Kammeradvokaten, har heroverfor principalt nedlagt påstand om afvisning, jf. Højesterets dom af 15. oktober 2002 (gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2003, side 71). Subsidiært har Pressenævnet påstået frifindelse.

3 Mødet mellem de nordiske pressenævn

Mødet mellem de nordiske pressenævn, som oprindeligt var planlagt til at finde sted i Helsinki i juni 2020, blev grundet corona-situationen udsat til foråret 2021.

Som konsekvens af anden bølge med corona blev imidlertid også dette møde udsat, således at mødet nu skal finde sted i maj 2022.

4 Fælleseuropæisk møde

I 2021 var Østrig vært for det årlige møde for europæiske pressenævn i forummet Alliance of Independent Press Councils of Europe (AIPCE). Årets konference blev afholdt den 23. og 24. september 2021, og blev grundet de fortsatte corona-restriktioner gennemført online. Til mødet drøftedes aktuelle emner blandt pressenævn fra hele verden. Årets temaer omfattede

blandt andet udviklingen af de elektroniske mediers karakter, og som udløber heraf, hvordan de nye alternative elektroniske medier, der ikke udøver sædvanlig journalistisk adfærd, håndteres alt efter kompetence i de enkelte medlemslandes pressenævn.

Næste møde er planlagt til at finde sted i efteråret 2022 i Cypern.

5 Besøg og internationale forhold mv.

Pressenævnets internationale aktiviteter i 2021 har som det foregående år generelt været begrænset som følge af corona-restriktioner i såvel Danmark som rundt i verden.

Pressenævnet deltog igen i 2021 i en videokonference med Europa-Kommissionens repræsentation i København med henblik på forberedelse af Europa-Kommissionens årlige retsstatsrapport (Annual Rule of Law Report), som blev offentliggjort den 20. juli 2021 og kan læses på dette [link](#). Formålet med rapporten er at se nærmere på de vigtigste – positive og negative – udviklingstendenser i hele EU såvel som den specifikke situation i de enkelte medlemsstater. Rapporten sigter mod at indkredse eventuelle retsstatsproblemer og kortlægge bedste praksis. De områder, rapporten dækker, omfatter blandt andet retssystemer, rammerne for bekæmpelse af korruption, mediepluralisme og mediefrihed samt andre institutionelle spørgsmål i tilknytning til kontrolmekanismerne.

I 2021 var Pressenævnet to gange på besøg hos International Media Support (IMS), hvor grupper af journalister mv. fra henholdsvis Armenien, Moldova og Ukraine var i København for blandt andet at få information om Pressenævnets arbejde som inspiration til deres videre arbejde.

Sidst på året deltog nævnet (online) i en spørgeundersøgelse via Center for Media Pluralism and Freedom som led i deres arbejde med at indsamle oplysninger til deres årlige rapport om medielandskaber i Europa. Der er tale om et projekt finansieret af Europa-Kommissionen, og som hører under det Europæiske Universitets Institut og bidrager til EU-politik vedrørende

medier og pressefrihed.

Som i de øvrige år har Pressenævnet i 2021 besøgt den danske journalistuddannelse for at fortælle de studerende om nævnets arbejde og de vejledende regler for god presseskik.

Som også omtalt i årsberetningen for 2020 har nævnet gennem et samarbejde mellem AIPCE (Alliance of Independent Press Councils of Europe) og pressenævnet i Belgien gennem de sidste år bidraget med oplysninger til det EU-finansierede forskningsprojekt "Media Councils in the Digital Age", som Dr. Raymond A. Harder, Universiteit Antwerpen, har forestået. Der er gennemført et komparativt studie vedrørende 49 landes pressenævn. Den endelige udgave af databasen er nu tilgængelig via dette [link](#) og ved at trykke "Mapping the core principles".

B. NÆVNETS MEDLEMMER OG SEKRETARIAT

Efter medieansvarslovens § 41 består Pressenævnet af en formand, en næstformand og seks andre medlemmer. Alle otte medlemmer har en stedfortræder.

Medlemmerne beskikkes af justitsministeren. Formanden og næstformanden, der skal være jurister, beskikkes efter udtalelse fra Højesterets præsident. To medlemmer beskikkes efter udtalelse fra Dansk Journalistforbund, og to medlemmer beskikkes til at repræsentere de redaktionelle ledelser i den trykte presse og radio og fjernsyn efter udtalelse fra disse. Endelig beskikkes to medlemmer som offentlighedens repræsentanter efter udtalelse fra Dansk Folkeoplysnings Samråd. Stedfortræderne beskikkes efter de samme regler.

Pressenævnet har i 2021 haft følgende sammensætning

Formandskab

Formand:	Højesteretsdommer Jens Kruse Mikkelsen
Stedfortræder:	Højesteretsdommer Anne Louise Bormann
Næstformand:	Advokat Jesper Rothe
Stedfortræder:	Advokat Martin Lavesen

Journalister

Medlem:	Journalist Lene Sarup, Fyens Stiftstidende
Stedfortræder:	Freelance pressefotograf Lars Lindskov
Medlem:	Journalist Ulrik Holmstrup, tvDOKfilm
Stedfortræder:	Journalist Maria Becher Trier, Folkeskolen

Redaktører

Medlem:	Forhenværende chefredaktør Jørn Mikkelsen, Jyllands-Posten
Stedfortræder:	Chefredaktør Mads Sandemann, JydskeVestkysten
Medlem:	Etikchef Anja Lundberg Andersen, DR
Stedfortræder:	Chefredaktør Hans Peter Blicher, TV 2 DANMARK

Repræsentanter for offentligheden

Medlem:	Projektleder Marlene Borst Hansen, Frirummet
Stedfortræder:	Forhenværende direktør Otto Juhl Nielsen, FOF's Landsorganisation
Medlem:	Direktør John Meinert Jacobsen, AOF Danmark
Stedfortræder:	Chefkonsulent Michael Voss, Dansk Folkeoplysnings Samråd

Pressenævnets medlemmer og deres stedfortrædere beskikkes for en 4-årig periode. Denne periode udløber 31. december 2023.

Ved nævnets behandling af en konkret sag medvirker i henhold til medieansvarslovens § 42 en formand eller næstformand samt en redaktør, en journalist og en repræsentant for offentligheden. Er der ved afgørelsen af en sag stemmelighed (to stemmer for og to stemmer imod), er formandens stemme afgørende.

Der har i 2021 været afholdt 11 møder til behandling af konkrete sager. Her deltager fire medlemmer – en fra formandskabet, en journalist, en redaktør og en repræsentant for offentligheden. Endvidere har der været afholdt et plenarmøde, hvor alle medlemmer og stedfortrædere deltager.

Sekretariat

Sekretariatsleder:	Lisbeth Feldvoss
Fuldmægtige:	Nicoline Elverdam-Mattsson (30 timer), fra 14. januar 2021
	Mette Hansen (25 timer), indtil 31. maj 2021
	Latifa Mahdaoui (30 timer, p.t. midlertidigt 37 timer)
	Lise Wittrup (25 timer), fra 16. august 2021
Specialkonsulent:	Christina Molin (30 timer), fra 4. januar indtil 31. januar 2021
Kontorfuldmægtig:	Merete Skovgaard Olsen
Studentermedhjælper:	Anna Sonneby Utzon
DPO:	Fuldmægtig Mette Hansen, indtil 31. maj 2021
	Fuldmægtig Nicoline Elverdam-Mattsson, fra 1. juni 2021

Pressenævnets adresse

Pressenævnet har siden 1. februar 2019 haft lokaler beliggende:

Landgreven 4, 4.
1301 København K

Tlf. 33 15 55 64

www.pressenaevnet.dk

sekr@pressenaevnet.dk

Telefontid: mandag-fredag kl. 10-14

C. STATISTIK 2021

1 10-årsoversigt

Pressenævnet har i lighed med de tidligere år opgjort antallet af konkrete sager fordelt efter sager afgjort ved kendelse i nævnet (realitetskendelser), samt sager afvist af formanden (formalitetskendelser) og sager, der enten er hævet af klageren eller henlagt af sekretariatet. På de følgende sider gennemgås herudover kendelser fordelt over medier, sagsbehandlingstiderne og klagerens baggrund.

	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Registrerede konkrete sager/indkomne	211	191	155	158	156	186	160	201	158	163
Sager afgjort ved kendelse i nævnet	110	131	131	111	108	101	89	128	114	136
Heraf sager om presseetik	82	75	91	79	79	78	70 ⁵	114 ⁵	98	126
Heraf sager om genmæle	3	5	1	0	4	0	4 ⁵	2 ⁵	1	2
Heraf sager om både presseetik og genmæle	20	43	31	22	20	19	10	9	10	4
Heraf begæringer om genoptagelse	5	8	8	7	4	4	5	3	5	1
Heraf sager om off. informationsdatabaser	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3
Heraf sager behandlet af egen drift	-	-	-	0	0	0	0	0	0	0
Begæringer om egen drift afvist af nævnet	-	-	-	2	1	1	0	2	3	1
Sager afvist ved formandens kendelse	66	66	28	29	50	52	30	52	22	23
På grund af manglende retlig interesse	31	12	12	14	28	16	11	18	13	14
På grund af nævnets manglende kompetence	15	14	5	6	11	19	8	4	3	2
På grund af fristoverskridelse	15	23	8	3	4	4	4	15	1	2
Klagen åbenbart grundløs	4	14	2	2	5	8	4	7	1	4

⁵Tallene i punkterne "Heraf sager om preseetik" samt "Heraf sager om genmæle" er tilrettet.

Begæringer om genoptagelse	1	3	1	4	2	4	3	6	1	1
Sager hævet af klageren	4	4	6	9	13	10	9	14	11	16
Sager henlagt af sekretariatet	1	2	3	3	2	2	0	7	5	9
Klagerens undladelse af at besvare sekretariatet	1	2	0	2	2	1	0	4	3	8
Henvist til rette klagemyndighed	0	0	1	1	0	0	0	1	1	0
Henlagt af andre grunde	0	0	2	0	0	1	0	2	1	1
Sager, hvor klagen blev taget helt⁶ eller delvist⁷ til følge⁸	59	62	53	35	33	38	32	27	27	41
I sager om presseetik	57	51	44	35	28	36	28	27	27	40
I sager om genmæle	13	21	9	5	6	8	4	1	1	2
Pålæg om offentliggørelse	51	57	35	31	23	7 ⁹	26	25	26	31

⁶ En klage betragtes som taget "helt til følge" hvis klageren har fået medhold i alle sine klagepunkter.

⁷ En klage betragtes som taget "delvist til følge", hvis klageren har fået medhold i et eller flere af sine klagepunkter.

⁸ Der kan forekomme klagesager, hvor sagen vedrører både presseetik og genmæle, hvorfor dette tal ikke nødvendigvis er identisk med en sum af tallet fra presseetik og tallet fra genmæle.

⁹ Tallet dækker alene perioden 1. september 2017 til 31. december 2017 grundet skifte af sagsstyringssystem.

2 Realitetskendelser afsagt i 2021^{10 11}

Massemedier	Klager fik medhold			Klager fik ikke medhold	I alt
	Helt	Delvist	I alt		
B.T.		1	1	0	1
Berlingske	2	1	3	5	8
Dagbladet Børsen			0	1	1
Dagbladet Holstebro			0	2	2
Dagbladet Køge			0	1	1
Dagbladet Ringkøbing-Skjern		1	1	0	1
Ekstra Bladet		1	1	11	12
Fyens Stiftstidene/ Fyns Amts Avis/ Fyens.dk	1		1	8	9
JP Randers			0	1	1
JydskeVestkysten	1	1	2	1	3
Jyllands-Posten	2	1	3	3	6
Jysk Fynske Medier ¹²			0	0	0
Kristeligt Dagblad	1		1	0	1
Lokalavisen Aarhus			0	1	1
Mariager Avis		1	1	0	1
Midtjyllands Avis			0	1	1
Netavisen Gribskov		1	1	0	1
NORDJYSKE	2	1	3	3	6
Politiken	1	1	2	5	7
Randers Amtsavis		1	1	1	2

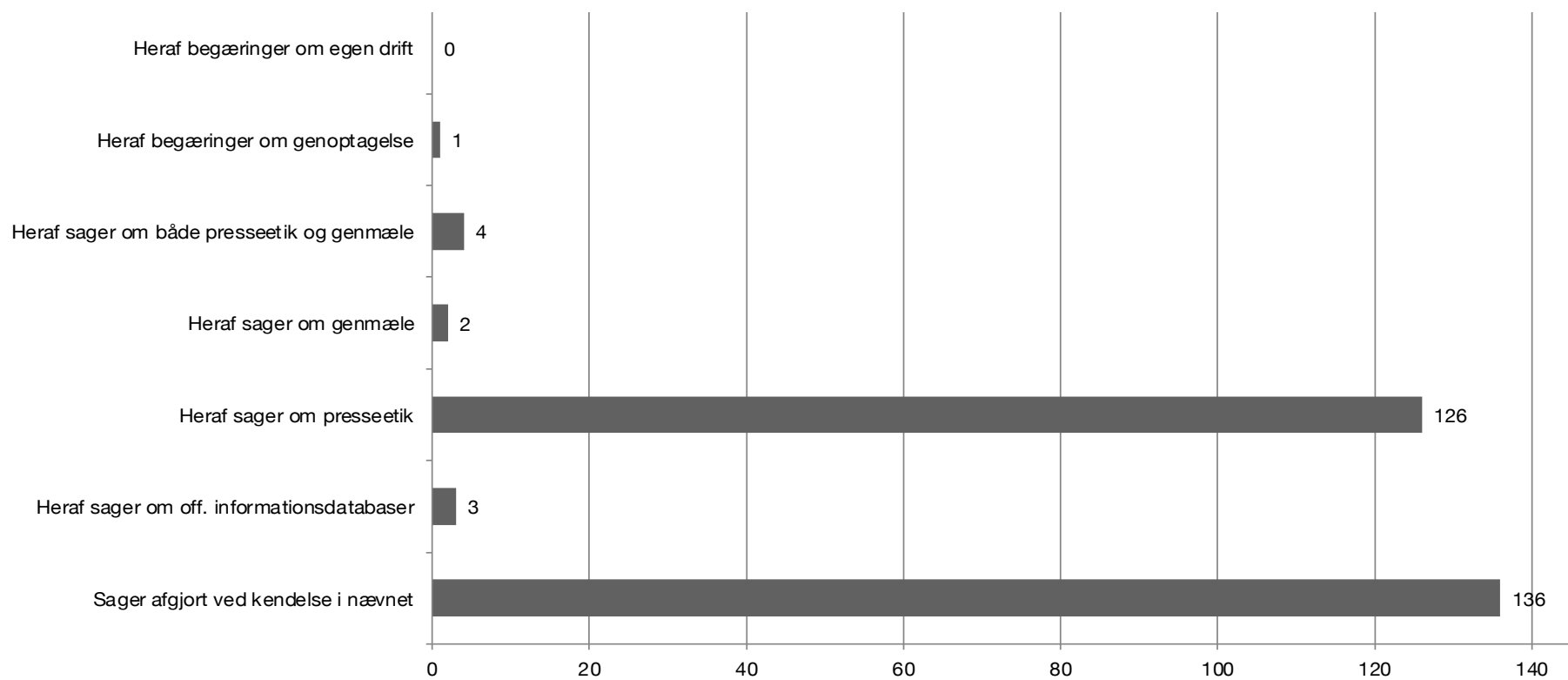
¹⁰ Der kan forekomme klagesager, hvor sagen vedrører både presseetik og genmæle, hvorfor dette tal ikke nødvendigvis er identisk med en sum af tallet fra presseetik og tallet fra genmæle.

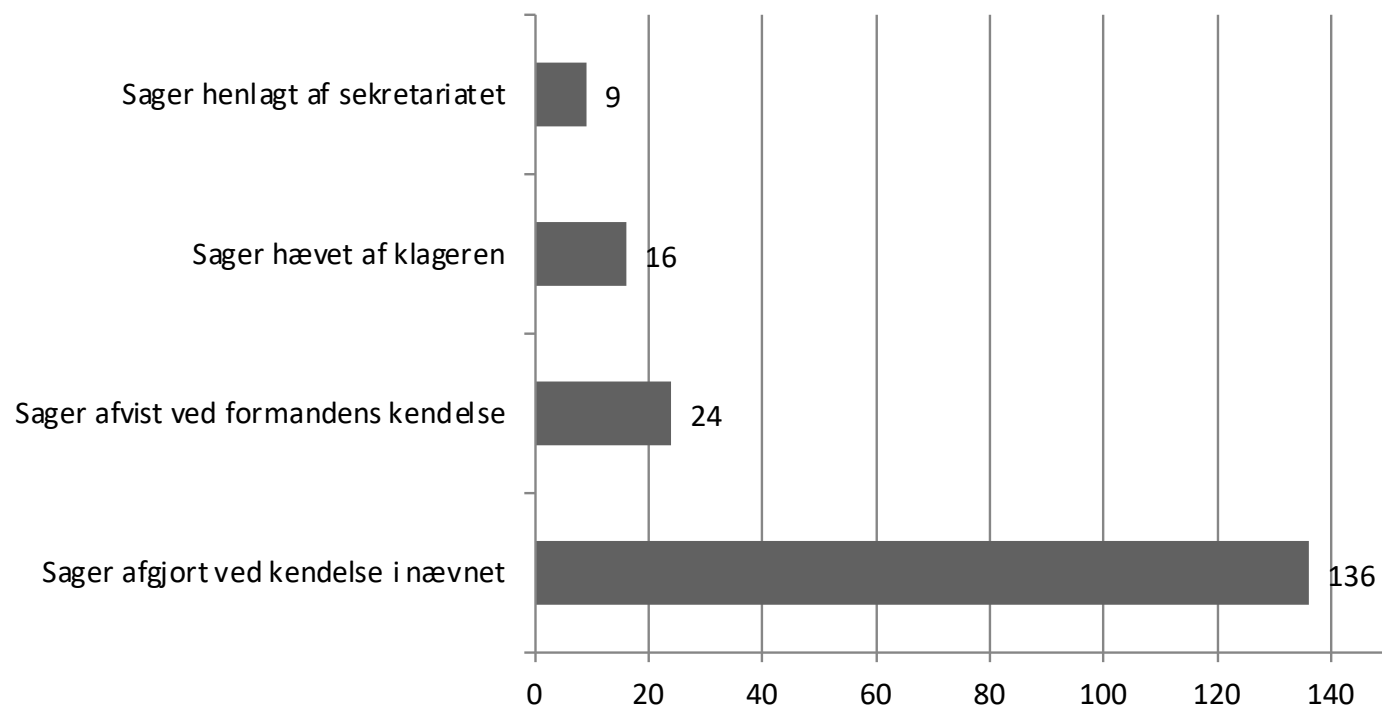
¹¹ Genoptagelsessager er ikke omfattet.

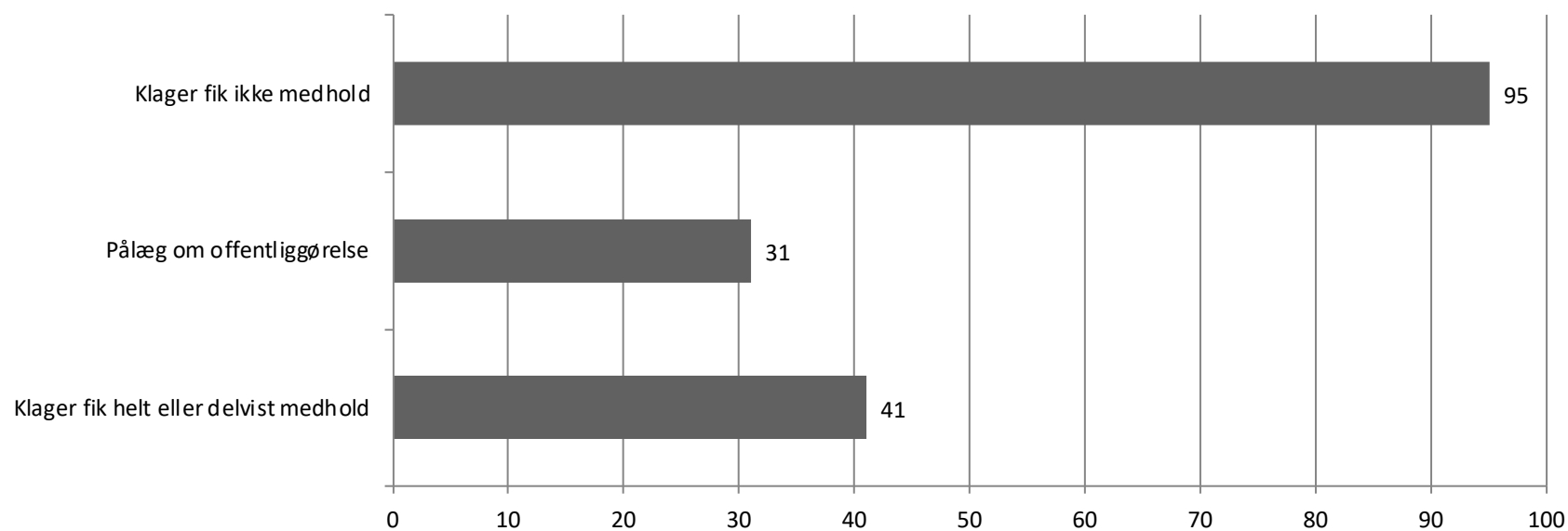
¹²Jysk Fynske Medier er angivet, når en artikel er bragt i avisernes fællessektion, og således har været bragt i alle mediets aviser (Danmarks Sektion).

Sjællandske	1	1	2	1	3
Vanløse LIV	1		1	0	1
Vejle Amts Folkeblad			0	1	1
Viborg Stifts Folkeblad			0	1	1
Villabyerne			0	1	1
Århus Stiftstidende		1	1	2	3
Weekendavisen	1	1	2	3	5
Aviser/netaviser i alt:	13	14	27	53	80
DR	1	1	2	7	9
Radio4		1	1		1
Radio Loud			0	1	1
TV 2 Danmark A/S	2		2	6	8
TV 2 Fyn			0	1	1
TV 2 Nord		1	1	1	2
TV 2 Østjylland			0	2	2
TV Midtvest			0	1	1
Radio- og tv-medier i alt	3	3	6	19	25
AdvokatWatch			0	1	1
Den uafhængige			0	1	1
Fagbladet 3F		1	1	2	3
Fagbladet Journalisten			0	1	1
Folketidende		1	1	0	1
Frihedens Stemme			0	4	4
HDTV			0	3	3
Indblik.net		1	1	0	1
Ingeniøren			0	1	1

Licitationen			0	1	1
Newsbreak.dk			0	1	1
Netavisen Pio		1	1	2	3
POV International			0	2	2
Researchkollektivet Redox		3	3	2	5
Samvirke		0	0	1	1
Ude og Hjemme		1	1	1	2
Øvrige i alt	0	8	8	23	31

Figur 4. Realitetskendelser fordelt på type

Figur 5. Sagsfordeling efter afgørelsesområde

Figur 6. Resultat af realitetskendelser¹³

¹³Der kan forekomme klagesager, hvor sagen vedrører både presseetik og genmæle, hvorfor dette tal ikke nødvendigvis er identisk med sum af tallet fra presseetik og tallet fra genmæle.

Figur 7. Sagsbehandlingstider, realitetskendelser

	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
30 dage eller mindre	8	17	14	6	17	13	0	0	2	1
31-40	8	4	8	10	4	11	2	0	1	1
41-50	13	18	16	10	13	20	2	1	2	2
51-60	8	8	8	19	3	11	1	2	2	3
61-70	16	10	10	14	9	10	3	1	2	5
71-80	8	18	18	13	16	4	4	0	1	3
81-90	10	4	4	18	6	9	3	2	4	9
91-100	3	8	8	6	14	7	1	0	2	4
Mere end 100 dage	34	45	45	15	26	16	73	122	98	108
I alt	110	131	131	111	108	101	89	128	114	136
Gennemsnit i dage	76	85	85	71	79	66	150	183	166	146

Figur 8. Sagsbehandlingstider, formalitetskendelser

	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Gennemsnit i dage	15	11	9	26	13	11	25	18	22	12

D. NÆVNETS PRAKSIS

1 Principielle spørgsmål

1.1 Klar sondring mellem annoncer og redaktionelt stof

I 2021 har Pressenævnet den 11. maj (sag nr. [2020-80-0583](#)) kritiseret Politiken for at have bragt annoncer uden at efterprøve de beskyldninger, annoncerne indeholdt. Efter nævnets opfattelse var det et brud på god presseskik.

Der står i medieansvarsloven § 34, stk. 1, at mediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik. En afgørelse på dette grundlag tager udgangspunkt i "Vejledende regler for god presseskik", der i sin tid var bilag til lovforslaget.

I de grundlæggende synspunkter i indledningen til de presseetiske regler står der:

”Under brud på god presseskik henhører også hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden, samt eftergivenhed over for udenforståendes krav om indflydelse på mediernes indhold, hvis eftergivenheden kan medføre tvivl om mediernes frie og uafhængige stilling.”

Det fremgår endvidere af de grundlæggende synspunkter, at reglerne tillige omfatter ”annoncer og reklamer i den trykte periodiske presse og i de øvrige medier i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler herom.”

Medieansvarslovens § 34 giver altså også nævnet mulighed for at tage stilling til, om de presseetiske regler er tilsidesat i relation til annonce- og reklamestof. Der henvises i den forbindelse til nævnets årsberetning for 1997 side 9.

Politiken bragte i november 2020 flere annoncer indrykket af en privatperson. I to af annoncerne blev der rettet konkrete beskyldninger om lovovertrædelser mod en navngiven advokat. Kun den ene af annoncerne var mærket som annonce.

Advokaten klagede til Pressenævnet over, at Politiken havde bragt annoncerne med udokumenterede krænkende og skadelige beskyldninger mod ham, uden at dagbladet havde efterprøvet disse ved forelæggelse for ham.

Pressenævnet udtalte, at nævnet efter medieansvarslovens § 34 har kompetence til at tage stilling til, om de presseetiske regler er tilsidesat i relation til annonce- og reklamestof. Det er også nævnets opfattelse, at en annonce i videre omfang end nyhedsartikler og reportager kan indeholde vurderende og subjektive betragtninger, og at der derfor må accepteres en højere grad af frisprog. Men det skal også tages i betragtning, at annoncer bringes mod betaling til mediet, og at de også kan have en mere fremtrædende plads end eksempelvis et læserbrev.

Nævnet fandt beskyldningerne om lovovertrædelser mod advokaten både krænkende, skadelige og agtelsesforringende for ham i en grad, at Politiken skulle have forelagt dem for ham inden offentliggørelsen. Derfor udtalte nævnet kritik af Politiken.

Mærkning af annoncer

Det er vigtigt, at mediebrugerne kan se forskel på redaktionelt stof og annoncer, indrykket for at varetage en tredjeparts kommercielle interesse.

Det fremgår af de presseetiske regler punkt B.4: "Der bør opretholdes en klar skillelinje mellem annoncering og redaktionelt indhold. Tekst, lyd og billeder foranlediget af direkte eller indirekte kommercielle interesser bør kun bringes, hvis et klart journalistisk kriterium taler for offentliggørelse."

Det betyder, at en annonce, der med sit indhold og opsætning fremstår som

en redaktionel offentliggørelse, f.eks. ved tekst, billeder, lyd eller video, skal mærkes tydeligt som en annonce. Det gælder også forsideomtale til annoncørbetalt indhold. Indholdet skal altså være klart og tydeligt markeret med f.eks. betegnelser som annonce, reklame, annoncørbetalt eller sponsoreret indhold.

Efter Pressenævnets praksis ([2003-0041](#) og [13-70-00584/2](#)) er det afgørende for, om en annonce uden deklaration er i overensstemmelse med de presseetiske regler, at den adskiller sig tydeligt fra mediets øvrige layout på indhold og opsætning, så mediebrugerne ikke er i tvivl om forskellen.

Pressenævnet har over en periode set en tendens til, at annoncer placeret som videoindslag eller forside ikke er (tilstrækkeligt) markeret som annoncer. Det gælder ikke mindst politiske annoncer, som ikke entydigt fremstår som annoncer for læserne.

Pressenævnet vil fremover have fokus på området. Nævnet har således løbende drøftelser i forhold til, hvor grænserne for tilstrækkelig mærkning går, ligesom nævnet har overvejelser om at tage sager om dette emne op til behandling af egen drift.

1.2 Egen drift

I medfør af medieansvarslovens § 44, stk. 2, og § 7, stk. 2 og stk. 3, i Pressenævnets forretningsorden (bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsorden for Pressenævnet) kan nævnet af egen drift tage en sag op til behandling, hvis sagen er af væsentlig eller principiel betydning. Sagen optages til behandling, hvis et flertal af samtlige nævnsmedlemmer stemmer for.

Nævnets praksis var fra nævnets oprettelse meget restriktiv.

I 2015 besluttede nævnet imidlertid fremover at udvise større åbenhed i forhold til muligheden for at behandle sager af egen drift, og nævnet udsendte et notat om, hvilke typer sager der er egnet hertil. Hele notatet

kan læses på nævnets hjemmeside under ”egen drift”.

Sammenfattende har nævnet oplistet følgende tilfælde, hvor det navnlig kan komme på tale at tage en sag op til behandling af egen drift:

- Sager om krænkelse af børn, hvor der kan være modsætning mellem forældrenes og barnets interesser.
- Sager om krænkelse af personer, der midlertidigt eller mere varigt ikke er i stand til at varetage deres interesser, f.eks. på grund af sorg, sygdom, mentalt handicap, svækkelse eller lignende, eller hvor de pågældende ikke er i stand til at overskue rækkevidden af udtalelser til pressen.
- Sager om krænkelse af afdøde personer.
- Sager om krænkelse af ofre i straffesager eller personer, der er mistænkte, sigtede, tiltalte eller dømte i straffesager, og hvor den pågældende kan være i en sådan belastet situation, at han eller hun ikke har overskud til at klage til Pressenævnet. I sådanne tilfælde kan der dog være grundlag for at indhente en udtalelse fra de pågældende eller eventuelt disses værge eller pårørende, inden nævnet tager endelig stilling til, om sagen skal behandles.
- Sager, hvor der er sket krænkelse af minoriteter eller en anden ubestemt kreds af personer, og hvor der ikke er omtale af konkrete personer, der kan klage til nævnet.
- Sager om skjult reklame.

Pressenævnet har som også anført i afsnittet ovenfor om deklarering af annoncer løbende opmærksomheden rettet mod områder eller konkrete sager for at vurdere, om der kan være grundlag for at rejse sag af egen drift mod en offentliggørelse i et medie.

I efteråret 2021 holdt Pressenævnet møde med henblik på at drøfte og træffe afgørelse om, hvorvidt der var grundlag for at tage en sag op til behandling af egen drift. Der var tale om en situation, hvor et medie havde bragt billeder af et voldsoffer, og hvor det efter offentligt foreliggende oplysninger (fra straffesagen) fremgik, at den forurettede, der var afbildet,

ikke selv havde udleveret de pågældende billeder til mediet.

Der var blandt de otte nævnsmedlemmer overvejende tilslutning til at behandle sagen af egen drift, hvorfor nævnet i medfør af medieansvarslovens § 44, stk. 2, og forretningsordenens § 7, stk. 2, indhentede en udtalelse fra den forurettede.

Da den forurettede udtrykkeligt frabad sig, at nævnet behandlede sagen, besluttede nævnet at undlade at optage sagen til behandling af egen drift af hensyn til beskyttelsen af den forurettede.

I 2021 modtog nævnet en anmodning fra en borger om at tage en sag op til behandling af egen drift i medfør af medieansvarslovens § 44, stk. 2, under henvisning til, at god presseskik var tilsidesat. Pressenævnet afviste anmodningen, og sagen blev derfor ikke vurderet i forhold til god presseskik:

Artikel om reglerne om at bære mundbind blev ikke behandlet af egen drift

DR bragte i december 2020 en artikel med omtale af reglerne om at bære mundbind. Omtalen beskrev blandt andet udfordringerne for de personer, der er fritaget for kravet om at bære mundbind. Klager anførte blandt andet, at omtalen indeholdt en ukorrekt beskrivelse af betingelser for at være fritaget for kravet om brug af mundbind. Pressenævnet fandt, at spørgsmålet om, hvorvidt DR havde tilsidesat god presseskik ved at bringe den pågældende omtale, ikke kunne anses for at være et spørgsmål af væsentlig eller principiel betydning. Der var derfor ikke grundlag for at tage sagen op af egen drift.

Kendelse af 6. januar 2021 i sag nr. [2020-80-0596](#)

1.3 Saglig linje ved omtale af sager og navne ved retsreportage

Det er som udgangspunkt i offentlighedens interesse, at medierne omtaler og belyser sager i retssystemet. På den anden side vil denne omtale ofte være følsom og belastende for den enkelte. Det gælder særligt, hvis den omtalte senere måtte vise sig at være uskyldig. Punkt C om retsreportagen, der gælder som supplement til de almindelige regler i punkt A og B, varetager dette område.

Af de vejledende presseetiske regler fremgår af punkt C.6:

”Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltaltes navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet.”

Pressenævnet gør medierne opmærksom på, at dette indebærer, at mediers interne etiske retningslinjer skal tage højde for kravene i punkt C.6 om at følge en saglig linje med hensyn til, hvilke sager der omtales, og hvem der kan nævnes ved navn og hvornår.

Nævnet opfordrer i den forbindelse til, at mediers interne etiske retningslinjer er tilgængelige for læserne, f.eks. på mediets hjemmeside.

1.4 Robotjournalistik

Medierne anvender i større og større udstrækning forskellige former for automatisering som bidrag til den redaktionelle proces. Hvis de automatiserede processer, for eksempel ved brug af algoritmer, overtager redaktionelle opgaver, som tidligere blev varetaget af medarbejderne på redaktionerne, karakteriseres det som robotjournalistik.

Det er det enkelte medie, der til enhver tid har ansvaret for det, de bringer, uanset hvor oplysningerne stammer fra.

Nævnet har i 2021 afsagt kendelse i sag nr. [2020-80-0545](#), hvor der var indgivet klage over en artikel, som NORDJYSKE Medier havde bragt, og som var deklareret som robotjournalistik:

NORDJYSKE Medier får ikke kritik for artikel om køb af ejendom

Et ægtepar klagede til Pressenævnet over en artikel i NORDJYSKE Medier, der omtalte deres køb af hus. Af omtalen fremgik blandt andet deres fulde navne, hvor meget de havde betalt for ejendommen samt flere detaljer om ejendommen. Ægteparret klagede over, at en del af oplysningerne ikke var korrekte, og at de ikke var blevet kontaktet forud for offentliggørelsen. Artiklen var deklareret med ”robotbolig – Ritzau”. Pressenævnet bemærkede i den forbindelse, at det forhold, at der var tale om robotjournalistik offentliggjort af Ritzau, ikke ændrede ved NORDJYSKE Mediers ansvar for at overholde god presseskik. Nævnet fandt imidlertid ikke anledning til at udtale kritik af NORDJYSKE Medier og lagde i den forbindelse vægt på, at der var tale om offentligt tilgængelige oplysninger, som stammede fra BBR-registeret, og at disse var gengivet i overensstemmelse med, hvad der fremgik af registeret.

1.5 Sletning på digitale platforme – generelt om B.8

Behovet for at hindre tilgængelighed af digitale oplysninger førte til justering af de presseetiske regler i 2013, hvor der blev indsat punkt B.8. Det følger herefter af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt.

I forlængelse af ændringen af de vejledende presseetiske regler fremsendte Dansk Journalistforbund og Danske Medier i 2013 "Notat om justering af de vejledende regler for god presseskik" til Pressenævnet som mediebranchens bidrag til fortolkning af punkt B.8. Dette blev i 2016 fulgt op af et præciserende notat fra Danske Medier, Dansk Journalistforbund, DR og TV 2 vedrørende anvendelsesområdet for punkt B.8 i de vejledende presseetiske regler.

Disse notater beskriver, at mediet har tre muligheder, hvis de ønsker at hindre tilgængeligheden af oplysninger i en artikel:

1. Afindeksere, dvs. ændre instruksen til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen.

2. Anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten, så eksempelvis et personnavn anonymiseres.

3. Apublicere, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Det er nævnets opfattelse, at punkt B.8 i de vejledende regler om muligheden for at meddele et medie kritik for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksering, anonymisering eller apublicering som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er private eller følsomme, og som er særligt belastende for den person, der er omtalt.

Pressenævnet behandlede i 2017 31 sager, i 2018 14¹⁴ sager, i 2019 38 sager og i 2020 31 sager om punkt B.8. Det hører dog med til opgørelsen af sagsantallet for 2017, at 11 sager var en del af et sagskompleks med samme problemstilling.

Også i 2021 har Pressenævnet behandlet en række klager efter punkt B.8 i de presseetiske regler.

Antallet er steget en smule i forhold til 2020, da nævnet i 2021 behandlede 35 klager efter punkt B.8. I 17 ud af de 35 klager var der udelukkende klaget over en afvisning efter punkt B.8, hvorimod der i 18 tilfælde var tale om en klage primært over tilsidesættelse af god presseskik og med en "afledet" klage efter punkt B.8.

Pressenævnet bemærker i den forbindelse, at der af punkt B.8 i de vejledende presseetiske regler ikke fremgår en frist for, hvornår en anmodning om sletning, anonymisering eller afindeksering tidligst må fremsættes.

Det følger i tråd hermed af Pressenævnets praksis, at nævnet finder, at det er i overensstemmelse med de presseetiske regler at tage stilling til anmodninger efter punkt B.8, også i de tilfælde, hvor der primært er klaget over tilsidesættelse af god presseskik og med en "afledet" klage efter punkt B.8.

Nævnet udtalte i 2021 kritik i syv af sagerne, hvoraf de seks sager dog vedrører samme omtale i forskellige medier.

¹⁴ I Pressenævnets årsberetning for 2018 er antallet ved en fejl angivet til 12 sager.

1.6 B.8 afgørelser

Kritik af Jyllands-Posten for at afvise afindeksering af artikel fra 2010 om flugt fra varetægtsfængsling

En person klagede til Pressenævnet over Jyllands-Postens afvisning af at afindeksere en artikel fra 2010. Artiklen var en efterlysning udsendt af politiet via Ritzaus. Politiet efterlyste personen, som var flygtet fra arresten, hvor han sad varetægtsfængslet i forbindelse med en røverisag. Personen, som var navngivet i artiklen, henviste i klagen navnlig til, at artiklen påvirkede hans mulighed for at få et arbejde, og at han i dag var i gang med at uddanne sig og havde stiftet familie. En række andre medier havde i modsætning til Jyllands-Posten imødekommet personens anmodning om afindeksering.

Pressenævnet fandt efter en samlet vurdering, at det ville have været rimeligt at hindre tilgængeligheden af omtalen af efterlysningen af personen ved at foretage afindeksering af artiklen. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på personens unge alder, da han i 2010 flygtede fra sin varetægtsfængsling, sammenholdt med der var gået 11 år, siden der faldt dom i sagen, at personen efter de foreliggende oplysninger ikke havde begået kriminalitet siden den omtalte sag i 2010, samt at personen ikke indtog en betroet eller fremtrædende stilling i samfundet. Nævnet udtalte på den baggrund kritik af Jyllands-Posten.

Kendelse af 13. april 2021 i sag nr. [2021-80-0616](#)

Person idømt 8 års fængsel for drabsforsøg og brandstiftelse fik afindeksret artikler fra 2005

En person klagede til Pressenævnet over, at medierne NORDJYSKE, TV 2, Jyllands-Posten, DR, Kristeligt Dagblad og Fyens Stiftstidende havde afvist at slette, anonymisere eller afindeksere en række artikler fra 2005. Artiklerne omtalte alle en straffesag tilbage i 2005, hvor personen var blevet idømt otte års fængsel for i forbindelse med sit arbejde som sygeplejerske at have franarret en 88-årig patient 500.000 kr. og for at have forsøgt at dræbe patienten ved at sætte ild til patientens hjem. Personen fik endvidere forbud mod at udøve hverv som sygeplejerske.

Personen henviste i klagen til, at artiklen hindrer såvel personens som personens børns privatliv, at hun ikke er en offentlig person, og at artiklen ikke længere burde være personens livstidsstraffeattest uden udløbsdato. Personen henviste endvidere til, at hun tilsvarende havde anmodet Ekstra Bladet, B.T., Politiken og Berlingske om at hindre tilgængeligheden til artiklen, hvilket havde resulteret i, at Ekstra Bladet anonymiserede artiklen ved at udtage personens (tidligere) navn, og B.T., Politiken og Berlingske havde afindeksret deres artikler.

Pressenævnet (flertallet) fandt ikke anledning til at udtale kritik af medierne for ikke at slette eller anonymisere artiklerne, men fandt imidlertid efter en samlet vurdering, at det ville have været rimeligt at hindre tilgængeligheden ved at foretage afindeksering af artiklerne. Nævnet lagde vægt på, at der var gået 16 år, siden der faldt dom i sagen, at personen ikke indtog en fremtrædende stilling i samfundet, og at personen ikke var en offentlig person. Et mindretal fandt på baggrund af sagens karakter og alvor ikke anledning til at kritisere medierne.

Kendelser af 12. oktober 2021 i sagerne nr. [2021-80-0667](#), [2021-80-0668](#), [2021-80-0669](#), [2021-80-0670](#), [2021-80-0671](#) og [2021-80-0672](#)

Danske Medier har på vegne af medierne NORDJYSKE, TV 2, Jyllands-Posten, DR, Kristeligt Dagblad og Fyens Stiftstidende den 20. januar 2022 indgivet anmodning om genoptagelse af alle seks sager. Danske Medier har navnlig henvist til, at det ikke er teknisk muligt for medier at afindeksere, så en søgemaske kan ophøre med at henvise til en artikel, når der bliver søgt på et bestemt navn, således at artiklen stadig findes på mediets hjemmeside og kan søges frem gennem andre søgeord.

Pressenævnet har ved kendelser af 7. marts 2022 besluttet, at sagerne genoptages og realitetsbehandles på ny.

Kendelser af 7. marts 2022 i sagerne nr. [2022-80-0787](#), [2022-80-0788](#), [2022-80-0789](#), [2022-80-0790](#), [2022-80-0791](#) og [2022-80-0792](#).

1.7 Søgmaskiner – ret til afindeksering

Pressenævnet henleder opmærksomheden på, at eventuelle klager i visse tilfælde som privatperson har ret til, at søgemaskiner som f.eks. Google, Bing mv. afindeksere et søgeresultat, som fremkommer ved søgning på ens navn. Hvis virksomheden bag søgemaskinen afviser anmodningen om at afindeksere (slette) et bestemt søgeresultat, kan man klage til Datatilsynet. Se eventuelt mere i [Datatilsynets vejledning om retten til sletning af søgeresultater hos søgemaskiner](#).

1.8 Retlig interesse

Pressenævnet modtager hvert år en del klager, som afvises, fordi nævnet ikke har kompetence til at behandle klagen. En stor del af disse afvises, fordi klageren ikke har retlig interesse i den sag, der klages over.

Efter medieansvarslovens § 43, stk. 2, kan Pressenævnets formand afvise klager, som åbenbart ikke hører under nævnets kompetence, jf. stk. 1, eller som er åbenbart grundløse, og klager fra personer, virksomheder mv., der er uden retlig interesse i det påklagede forhold.

Det er således som udgangspunkt en betingelse for at få behandlet en klage af Pressenævnet, at klageren har retlig interesse i det forhold, der klages over.

Det indebærer, at man som person, virksomhed, organisation eller lignende skal være omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret i mediet. Klageren skal være direkte eller indirekte omtalt i en artikel eller en tv- eller radioudsendelse eller være afbildet på et fotografi, som er bragt i et medie. Det er ikke tilstrækkeligt blot at have generel faglig eller politisk interesse i det emne, der er behandlet af mediet.

Formandens mulighed for at afvise klager fra personer, virksomheder mv., der er uden retlig interesse i det påklagede, er fakultativ, og det er nævnets opfattelse, at en sag kan tages op, hvis den har væsentlig samfundsmæssig interesse, uanset klageren ikke selv er nævnt i forhold til de påklagede forhold (udvidet retlig interesse).

Pressenævnet afgør, om klager har retlig interesse efter en konkret vurdering i den enkelte sag ud fra de foreliggende oplysninger:

Livslinien fik behandlet klage over Ude og Hjemme for omtale af selvmord

I en artikel bragt i november 2020 omtalte Ude og Hjemme en 13-årig drengs svære skolegang præget af mobning, som ledte til, at han begik selvmord, herunder hans forældres forsøg på at hjælpe ham. Det fremgik af artiklen, at drengen ”hængte sig på sit værelse”. Organisationen Livslinien klagede til Pressenævnet over, at artiklen indeholdt beskrivelse af den valgte selvmordsmetode. Organisationen er ikke selv omtalt eller afbildet i den påklagede artikel. Organisationen er efter det oplyste en landsdækkende humanitær organisation, der forebygger selvmord og selvmordsforsøg. På denne baggrund og henset til den samfundsmæssige interesse i den konkrete omtale fandt Pressenævnet grundlag for at behandle klagen i forhold til Livslinien.

Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik. Nævnet lagde vægt på, at artiklen ikke indeholdt detaljerede eller tekniske beskrivelser af den anvendte selvmordsmetode, og at forældrene til den afdøde efter det oplyste selv har ytret et ønske om at stå frem med historien og dermed har indvilliget i omtalen. Nævnet fandt dog, at det havde været hensigtsmæssigt, såfremt Ude og Hjemme i forbindelse med omtalen havde angivet oplysninger om, hvor man som selvmordstruet kan søge hjælp, men fandt efter en samlet vurdering ikke grundlag for at fastslå, at omtalen ikke har været så skånsom som mulig.

Kendelse af 9. marts 2021 i sag nr. [2020-80-0577](#)

Kvindes klage på vegne af kvindekønnet blev afvist på grund af manglende retlig interesse

Brandebledet.dk bragte i august 2021 et læserbrev med omtale af skribentens synspunkt om, at det er et problem, at kvindelige ansatte er overrepræsenteret i den offentlige administration. En kvinde klagede til Pressenævnet og henviste til, at det ikke er god presseskik at bringe åbenlyst sexistiske indlæg, og at hun klagede på vegne af kvindekønnet. Kvinden var ikke selv omtalt eller afbildet i læserbrevet. Pressenævnets formand afviste at behandle klagen, da kvinden ikke har en sådan direkte og individuel retlig interesse, at der er grundlag for at behandle klagen.

Kendelse af 6. september 2021 i sag nr. [2021-80-0696](#)

Landbrug & Fødevarer fik behandlet klage over Samvirke for overskrift og kritisk artikel om drikkevand

Samvirke bragte i august 2020 en artikel om drikkevandets tilstand samt en forsidehenvisning med formuleringen ”Snart kan det være slut med at drikke vand fra hanen”. Landbrug & Fødevarer klagede til Pressenævnet over, at omtalen indeholder ukorrekte oplysninger, og at der ikke er dækning for forsidehenvisningens formulering. Landbrug & Fødevarer klagede desuden over Samvirkes manglende kildekritik. Landbrug & Fødevarer er ikke selv omtalt eller afbildet hverken på forsiden eller i den påklagede artikel, der indeholder generel omtale af drikkevandets tilstand. Landbrug & Fødevarer repræsenterer som erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien en stor del af fødevarerklngen. På den baggrund og henset til den samfundsmæssige interesse i den konkrete omtale fandt Pressenævnet grundlag for at behandle klagen i forhold til organisationen.

Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik af Samvirke. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at det klart fremgår, hvem artiklens kilder er, samt at forsidehenvisningens formulering fremstår som udtryk for Samvirkes vurdering af en mulig konsekvens af det pres, der er på drikkevandsressourcerne, hvorfor der er tilstrækkelig dækning i artiklens brødtekst.

Kendelse af 9. marts 2021 i sag nr. [2020-80-0556](#)

Foreningen Circuminfo.dk fik afvist klage på grund af manglende retlig interesse

DR P1 bragte i september 2020 en radioudsendelse som en del af en serie om menneskets anatomiske evolution. Den påklagede udsendelse omhandler omskæring, herunder blandt andet forhudens funktion og anatomi ud fra et videnskabeligt perspektiv samt forskning om konsekvenserne af omskæring. Foreningen Circuminfo.dk, der deltager i debatten om omskæring, klagede til Pressenævnet og henviste til, at udsendelsen indeholder en lang række udokumenterede og urigtige påstande, som præsenteres for lytterne som videnskab. Foreningen var ikke omtalt i udsendelsen og havde derfor ikke retlig interesse. Selv om foreningen har til formål at fremme evidensbaseret viden om drenges omskæring, fandtes klagen – henset til programmets indhold og karakter – ikke at have en sådan væsentlig samfundsmæssig interesse, at der var grundlag for at behandle klagen, uanset den manglende retlige interesse. Pressenævnets formand afviste derfor klagen.

Kendelse af 8. februar 2021 i sag nr. [2020-80-0597](#)

Hjørring Kommune kunne klage over billeder af nu afdød kvinde

NORDJYSKE omtalte i sensommeren og efteråret 2020 i en række artikler en sag vedrørende en ældre kvindes flytning på plejehjem. I artiklerne blev kvindens bopælskommune beskyldt for, at flytningen og det efterfølgende ophold på plejehjem var sket mod kvindens vilje. Kommunen klagede til Pressenævnet over, at det i visse af artiklerne fremstod som et faktum, at der var blevet anvendt tvang i forbindelse med kvindens flytning, fordi beskyldningen herom var uimodsagt i disse artikler. Dette til trods for, at både kommunen og politiet havde afvist beskyldningen, hvilket også havde fremgået af andre artikler i artikelserien. Kommunen klagede endvidere over tre fotos af den ældre kvinde, som NORDJYSKE havde bragt som led i sin artikelserie om hende.

Pressenævnet bemærkede, at kommunen som udgangspunkt ikke var klageberettiget i forhold til artiklernes omtale eller afbildning af den ældre kvinde. Henset til den samfundsmæssige interesse i den konkrete afbildning, og da kommunen efter omstændighederne i forhold til klagepunktet måtte anses for nærmest til at klage på vegne af kvinden, fandt Pressenævnet grundlag for at behandle klagen over de bragte fotos.

Pressenævnet fandt, at der var tale om grove beskyldninger, hvorfor kommunens afvisning heraf burde have fremgået af de påklagede artikler. Det kunne ikke føre til et andet resultat, at kommunens udtalelser havde fremgået af andre artikler i artikelserien, da artiklerne var blevet bragt med flere ugers mellemrum. Nævnet udtalte i den forbindelse endvidere kritik af NORDJYSKE for at have bragt fotos af kvinden, som viste hende i en privat og krænkende situation.

Kendelse af 17. august 2021 i sag nr. [2021-80-0608](#)

2 Resumé af væsentlige konkrete sager

Til belysning af nævnets praksis i sager om god presseskik og genmæle gengives resuméer af en række konkrete sager nedenfor. Disse samt de øvrige klagesager, som nævnet har truffet afgørelse i, kan også ses på nævnets hjemmeside (pressenaevnet.dk) under fanebladet "Kendelser" og i Retsinformations afgørelsesdatabase. Retsinformations afgørelsesdatabase findes på retsinformation.dk. Afgørelsesdatabasen findes ved at klikke på ikonerne "Ministerier", "Justitsministeriet" og "Afgørelser" - eller klik [her](#).

2.1 Sager om god presseskik

Jyllands-Posten fik kritik for misvisende overskrift og brug af citat

Jyllands-Posten bragte i august 2020 omtale af en families beslutning i forhold til overvejelser om flytning af en ældre dement plejhjemsbeboer. Familien var utilfreds med plejhjemmet og havde forud for flytningen aftalt med en tv-station, at der skulle gennemføres skjulte optagelser på plejhjemmet for at kunne dokumentere forholdene på plejhjemmet. Det familiemedlem, der var udvalgt som værg for den ældre plejhjemsbeboer, blev interviewet af Jyllands-Posten forud for omtalen, og værgens citater indgik et vidt omfang i omtalen. Omtalen indeholdt blandt andet overskriften "Familie afviste mulighed for flytning af plejhjemsbeboer forud for tv-optagelser".

Værgen og sønnen til plejhjemsbeboeren klagede til Pressenævnet over blandt andet tendentios og misvisende omtale, herunder at overskriften og indholdet af artiklerne på ukorrekt vis gav indtryk af, at familien, før aftalen med tv-stationen om brug af skjult kamera blev indgået, havde afvist

et konkret tilbud fra kommunen om flytning af det demente familiemedlem til et andet plejehjem. Eftersom der var udpeget en værge, der kunne klage på vegne af plejhjemsbeboeren, fandt Pressenævnet, at sønnen ikke kunne anses for at være klageberettiget på sin mors vegne.

Nævnet udtalte kritik af Jyllands-Posten for at bringe en misvisende overskrift og for at anvende et af værgens citater på en måde, så det ukorrekt gav indtryk af, at familien havde afvist et konkret tilbud fra kommunen om at flytte plejhjemsbeboeren forud for de skjulte tv-optagelser.

Kendelse af 9. februar 2021 i sag nr. [2020-80-0539](#)

Vanløse LIV fik alvorlig kritik for at bringe grov og udokumenteret beskyldning

I artikler bragt i maj 2021 bragte Vanløse LIV et interview med en hjemløs kvinde om hendes opvækst og liv som hjemløs. Det fremgik blandt andet af artiklerne, at kvindens far havde solgt hende som 8-årig til en pædofil mand i Spanien. Til artiklerne var indsat et billede af kvinden. Da Vanløse LIV blev opmærksom på, at artiklerne var bragt, uden at faren var blevet hørt, bragte avisen en beklagelse og fjernede omtalen fra netavisen.

Kvindens far klagede til Pressenævnet over, at Vanløse LIV ikke havde givet ham mulighed for at forholde sig til de ukorrekte og skadelige beskyldninger om ham, som fremgik af artiklerne, og som var ødelæggende for hans liv, forretning og familie.

Pressenævnet fandt, at Vanløse LIV ikke havde tilstrækkeligt grundlag for at offentliggøre den alvorlige og udokumenterede beskyldning, der kunne være skadelig krænkende eller virke agtelsesferringende for faren. Uanset Vanløse LIV havde bragt en beklagelse og fjernet artiklen bragt på netavisen, udtalte nævnet derfor – og navnlig under hensyn til beskyldningens grove karakter – alvorlig kritik af Vanløse LIV for at offentliggøre den nævnte beskyldning, som ikke havde været forelagt for faren.

Kendelse af 17. august 2021 i sag nr. [2021-80-0647](#)

Kritik af Weekendavisen for manglende forelæggelse af krænkende og private udsagn

Weekendavisen bragte i september 2021 en artikel, hvori dele af en advokatundersøgelse af anklager mod en politiker om seksuelle overgreb og krænkelser blev offentliggjort. Tre kvinder, som havde medvirket i advokatundersøgelsen, klagede til Pressenævnet over, at Weekendavisen havde offentliggjort dele af deres forklaringer afgivet i forbindelse med undersøgelsen. Kvinderne klagede også over Weekendavisens vinkling

af artiklen, og over at de ikke inden offentliggørelsen havde fået forelagt artiklens indhold, herunder politikerens bemærkninger til deres forklaringer.

Pressenævnet fandt, at Weekendavisen i sin udvælgelse og gengivelse af uddragene fra advokatundersøgelsen havde fremstillet klagerne på en måde, som kunne være skadende og krænkende for dem. Pressenævnet kritiserede derfor Weekendavisen for at have bragt politikerens kommentarer om kvinderne, som vedrører meget private forhold, uden at have givet klagerne mulighed for at forholde sig hertil inden offentliggørelsen.

Kendelse af 14. december 2021 i sag nr. [2021-80-0719](#)

Fagbladet 3F skulle have forelagt udtalelse fra folketingspolitiker

Fagbladet 3F bragte i maj 2021 en artikel om skattebetaling blandt en virksomheds bude. Artiklen tog udgangspunkt i oplysninger fra Skattestyrelsen, som virksomheden var blevet forelagt før offentliggørelsen af artiklen. I omtalen indgik en udtalelse fra en folketingspolitiker, der var skatteordfører for sit parti.

Virksomheden klagede til Pressenævnet og henviste blandt andet til, at virksomheden ikke havde fået forelagt udtalelsen fra folketingspolitikeren inden offentliggørelsen af artiklen.

Pressenævnet fandt, at udtalelsen fra folketingspolitikeren kunne være skadelig, krænkende og virke agtelsesforringende for virksomheden, idet udtalelsen indeholdt grove beskyldninger. Oplysningerne havde endvidere en sådan karakter, at virksomheden burde have fået mulighed for at besvare folketingspolitikeren beskyldninger i den sammenhæng, de blev bragt. Pressenævnet udtalte derfor kritik af Fagbladet 3F for manglende forelæggelse.

Kendelse af 16. september 2021 i sag nr. [2021-80-0648](#)

Netavisen Pios efterprøvelse af oplysninger var utilstrækkelig ved at offentliggøre artikel med ukorrekt oplysning uden at have fået svar på forelæggelse uden angivelse af tidsfrist

Netavisen Pio bragte i februar 2021 flere artikler om en faglig konflikt mellem en restaurantkæde og et fagforbund. En af artiklerne blev bragt to timer efter, at Netavisen Pio – uden angivelse af svarfrist – havde fremsendt en forelæggelsesmail vedrørende oplysning om en appel fra en gruppe af uorganiserede medarbejdere hos restaurantkæden. Mailen blev fremsendt til talspersonen for de uorganiserede medarbejdere.

Talspersonen klagede til Pressenævnet over en række forhold omkring artiklernes omtale af sagen og af hende, herunder over der var bragt ukorrekt oplysning om fagforbundets kendskab til medarbejdergruppens appel.

Pressenævnet udtalte kritik af Netavisen Pio for ikke at have gjort tilstrækkeligt for at indhente talspersonens kommentarer inden offentliggørelsen af den første artikel. Nævnet lagde vægt på, at Netavisen Pio to timer inden offentliggørelsen havde sendt en mail med spørgsmål til talspersonen, uden at mailen indeholdt svarfrist, og at artiklen blev offentliggjort, og uden at Netavisen Pio havde hørt fra talspersonen. Den utilstrækkelige forelæggelse medførte, at Netavisen Pio bragte den forkerte oplysning i den påklagede artikel. Nævnet fandt ikke i øvrigt anledning til at udtale kritik af Netavisen Pio.

Kendelse af 16. september 2021 i sag nr. [2021-80-0631](#)

Ude og Hjemme skulle have forelagt krænkende omtale af afdød

I februar 2021 omtalte Ude og Hjemme i en artikel en kvindes oplevelse af at have levet i et voldeligt parforhold med sin nu afdøde ekskæreste. Det fremgik blandt andet af artiklen, at kvinden blev udsat for fysisk og psykisk vold, og at hun dagen efter, hun gjorde forholdet forbi, fandt ekskæresten død i kælderen, hvor han havde begået selvmord. Den afdøde var ikke nævnt ved navn.

Faren til den omtalte afdøde klagede til Pressenævnet og henviste blandt andet til, at omtalen af hans søns selvmord ikke havde nogen almen interesse, at artiklen indeholdt ukorrekte og skadelige oplysninger, som ikke blev efterprøvet tilstrækkeligt inden offentliggørelsen, samt at Ude og Hjemme ikke havde udvist størst muligt hensyn til ham og hans afdøde søn. Faren var ikke selv nævnt i artiklen.

I forhold til spørgsmålet om retlig interesse fandt Pressenævnet, at faren – uanset at den afdøde ikke var nævnt ved navn – var omfattet af den kreds af nære pårørende, der efter nævnets praksis kan klage over omtale af en afdød person.

I forhold til spørgsmålet om tilsidesættelse af god presseskik bemærkede Pressenævnet generelt, at de udfordringer, som efterlodte efter selvmord har med skyldfølelse, har klar almen interesse. Nævnet (flertallet) fandt endvidere, at artiklen indeholdt oplysninger, der var krænkende for den afdøde, og udtalte kritik af Ude Hjemme for den manglende forelæggelse. Et mindretal fandt, at afdøde var anonymiseret i tilstrækkelig grad for en videre kreds, hvorfor der ikke var grundlag for at kritisere Ude og Hjemme. Nævnet udtalte ikke kritik af de øvrige klagepunkter.

Kendelse af 17. august 2021 i sag nr. [2021-80-0615](#)

Indblik.net fik kritik for utilstrækkelig forelæggelse i artikelserie

Indblik.net bragte i efteråret 2020 tre artikler, som omtalte en journalists researcharbejde vedrørende spørgsmålet om en potentiel retssag mod Radio- og tv-nævnet for at have udråbt Radio Loud som vinder af udbuddet af en DAB-kanal. Der blev i artiklerne rejst tvivl om, hvorvidt journalisten, som arbejdede for et andet medie, havde handlet ud fra personlige interesser frem for professionelle interesser i forbindelse med sin research.

Journalisten klagede til Pressenævnet og henviste blandt andet til, at han ved en telefonisk forelæggelse havde afslået at udtale sig med henvisning til, at der var indgivet klage over ham som journalist til det medie, han arbejdede for.

Pressenævnet udtalte kritik af Indblik.net for at have bragt flere krænkende og skadelige udsagn om journalisten, som han ikke havde fået mulighed for at forholde sig til inden offentliggørelsen. Nævnet bemærkede i den forbindelse, at et medie ikke er fritaget fra sin forelæggelsespligt, selv om en omtalt person tidligere har afvist at kommentere andre forhold i sagen.

Kendelse af 11. maj 2021 i sag nr. [2020-80-0566](#)

Forelæggelse af én ud af to beskyldninger var ikke tilstrækkeligt

Sjællandske omtalte i tre artikler i oktober 2020, at to mødre beskyldte en kendt kvinde for at tillade mindreårige at tage narkotika til fester på hendes ejendom og for at forsøge at hverve mindreårige til at lave pornofilm. Det fremgik af artiklerne, at Sjællandske over telefonen havde forelagt kvinden beskyldningen om indtagelse af narkotika. Det havde kvinden tilbagevist, hvorefter hun havde afbrudt forbindelsen. Sjællandske havde herefter ikke kontaktet den kendte kvinde yderligere.

Kvinden klagede til Pressenævnet over, at Sjællandske ikke i tilstrækkelig grad havde efterprøvet de ukorrekte og krænkende beskyldninger om lovovertrædelser inden offentliggørelsen.

Pressenævnet fandt, at kvinden også burde have fået mulighed for at forholde sig til beskyldningen om, at hun forsøger at hverve mindreårige til pornofilm. Nævnet udtalte derfor kritik af Sjællandske for ikke at have gjort tilstrækkeligt for at forelægge denne beskyldning.

Kendelse af 13. april 2021 i sag nr. [2020-80-0585](#)

Radio4 fik kritik for at gengive ikke-retvisende kritik af bosted

I et radioindslag og i en artikel omtalte Radio4 i marts 2021 kritik rettet mod et bosted for behandlingskrævende unge. I omtalen rettede tidligere medarbejdere og pårørende til en nuværende og en tidligere beboer kritik af bostedet for dets håndtering af de unge.

Bostedet klagede til Pressenævnet over, at Radio4 ikke havde foretaget en tilstrækkelig efterprøvelse af den fremsatte kritik, til trods for at bostedet flere gange havde opfordret Radio4 til at indhente yderligere dokumentation. Bostedet fremhævede i klagen, at Radio4 havde handlet i strid med god presseskik, idet kritikken var udokumenteret og fremsat af en gruppe personer, som ønskede at skade bostedet.

Pressenævnet udtalte kritik af Radio4 for i omtalen at have gengivet konkret kritik vedrørende bostedets håndtering af én af sine beboere, selv om den omtalte beboers mor havde bestridt kritikken over for Radio4 inden offentliggørelsen.

Kendelse af 12. oktober 2021 i sag nr. [2021-80-0655](#)

Netavisen Gribskows forsøg på forelæggelse kun 26 minutter før offentliggørelse fik kritik

Netavisen Gribskov bragte i marts 2021 en artikel med omtale af kritik mod et bosted for behandlingskrævende unge. Artiklen var en citathistorie fra Radio4 (se sagen [2021-80-0655](#) omtalt ovenfor). 26 minutter inden offentliggørelsen havde Netavisen Gribskov forgæves forsøgt telefonisk at indhente en kommentar fra bostedet til den rejste kritik.

Bostedet klagede til Pressenævnet over, at artiklen indeholdt skadelige og krænkende beskyldninger mod bostedet, som ikke var tilstrækkeligt efterprøvet, og som Netavisen Gribskov ikke gjorde nok for at forelægge for klager inden offentliggørelsen.

Pressenævnet fandt, at Netavisen Gribskov ikke havde gjort nok for at forelægge oplysningerne for bostedet i rimelig tid inden offentliggørelsen, og nævnet udtalte derfor kritik af Netavisen Gribskov.

Kendelse af 12. oktober 2021 i sag nr. [2021-80-0654](#)

B.T. skulle have forelagt citathistorie

I marts 2021 bragte B.T. en artikel, som indeholdt kritik af et bosted for behandlingskrævende unge. Artiklen var en citathistorie fra Radio4 (se sagen [2021-80-0655](#) omtalt ovenfor).

Bostedet klagede til Pressenævnet over, at B.T. inden offentliggørelsen ikke selvstændigt havde indhentet bostedets kommentarer til artiklens oplysninger. Bostedet klagede også over, at B.T. heller ikke efter offentliggørelsen havde givet bostedet mulighed for at komme til orde i artiklen, selv om bostedet havde klaget til B.T. over omtalen.

Pressenævnet kritiserede B.T. for hverken før eller efter offentliggørelsen at have givet bostedet mulighed for at komme med yderligere kommentarer til historien.

Kendelse af 12. oktober 2021 i sag nr. [2021-80-0653](#)

Berlingske burde have kontrolleret oplysninger før offentliggørelse af debatindlæg

Berlingske bragte i september 2021 et debatindlæg, som blandt andet indeholdt et udsagn med faktiske oplysninger om, hvad en forsker havde udtalt i en tv-udsendelse. Oplysningerne var ikke gengivet korrekt. Efter at forskeren havde klaget til Pressenævnet, tilføjede Berlingske en rettelse med de korrekte oplysninger til debatindlægget med en beklagelse.

Selv om udsagnet var bragt i et debatindlæg, hvor der må tillades videre rammer for frisprog, og Berlingske havde bragt en rettelse, fandt Pressenævnet, at det offentliggjorte udsagn fremstod som en faktisk oplysning om, hvad forskeren havde udtalt i en tv-udsendelse. Berlingske burde derfor have kontrolleret oplysningerne før offentliggørelsen, hvorfor nævnet udtalte kritik.

Kendelse af 14. december 2021 i sag nr. [2021-80-0706](#)

Læserbrev med groft sprogbrug var ikke i strid med god presseskik

Dagbladet Holstebro bragte i maj 2021 et læserbrev, hvor skribenten sammenlignede en forenings initiativ med metoder anvendt af Gestapo, KGB og Stasi. Foreningen og dennes formand klagede til Pressenævnet over, at Dagbladet Holstebro havde valgt at bringe læserbrevet med de voldsomme beskyldninger.

Pressenævnet fandt, at beskyldningerne i læserbrevet klart fremstod som skribentens subjektive holdning til foreningens initiativ. Uanset det grove sprogbrug udtalte nævnet derfor ikke kritik af Dagbladet Holstebro for at have bragt læserbrevet, hvor der er videre rammer for frisprog.

Kendelser af 16. september 2021 i sag nr. [2021-80-0651](#) og [2021-80-0652](#)

NORDJYSKE skulle have indhentet samtykke inden offentliggørelse af artikel om mobning

I en artikel fra september 2020 bragte NORDJYSKE en artikel med omtalte af en sag om mobning fra en skole. I artiklen blev en 14-årig pige omtalt som en del af en gruppe, der mobbede sine klassekammerater, og der var til omtalen bragt et billede af en snapchat-besked, hvor man kunne se et billede af pigen.

Den 14-årige og hendes forældre klagede til Pressenævnet over, at NORDJYSKE ikke havde rettet henvendelse til hende eller hendes forældre inden offentliggørelsen, og at der i artiklen var indsat et krænkende billede af klageren, hvor hun var let genkendelig.

Pressenævnet udtalte kritik af NORDJYSKE for ikke at have givet pigen eller hendes forældre mulighed for at forholde sig til beskyldningerne i artiklen inden offentliggørelsen. Nævnet kritiserede også, at NORDJYSKE havde bragt det krænkende billede af pigen uden at have indhentet hendes forældres samtykke hertil.

Kendelse af 9. februar 2021 i sag nr. [2020-80-0557](#)

Kritik af Politikens gengivelse af Facebook-opslag med krænkende oplysninger om politiker

Politiken bragte i oktober 2020 en artikel med omtale af, at en person fra medieverdenen i et opslag på Facebook havde anklaget en højtstående politiker for i 1990'erne at have udsat hende for nærgående adfærd. Politiken havde inden offentliggørelsen sendt en mail til politikerens daværende pressechef for at få en kommentar til anklagen fra politikerens. Det fremgik af artiklen, at det ikke havde været muligt for Politiken at indhente yderligere kommentarer fra de involverede, blandt andet fordi den højtstående politiker sad i et vigtigt møde på tidspunktet for artiklens offentliggørelse.

Politikeren klagede til Pressenævnet og henviste navnlig til, at artiklen indeholdt krænkende beskyldninger, som han burde have haft mulighed for at forholde sig til inden offentliggørelsen.

Pressenævnet fandt på den ene side, at journalistens spørgsmål til politikeren via pressechefen var af en karakter, som det burde være muligt for politikeren at besvare uden længere forberedelsestid. På den anden side fandt nævnet, at Politikens forsøg på forelæggelse var illusorisk, da mailen blev sendt, selv om journalisten vidste, at politikeren sad i møde, og artiklen blev offentliggjort allerede halvanden time efter afsendelsestidspunktet. Nævnet udtalte derfor kritik af Politiken for ikke reelt at have givet politikeren mulighed for at kommentere de alvorlige anklager. Samtidig kritiserede Pressenævnet Politiken for at have bragt en fejlagtig underrubrik, samt for ikke tilstrækkelig hurtigt og tydeligt at foretage rettelse af den efterfølgende erkendte fejl.

Kendelse af 13. april 2021 i sag nr. [2020-80-0572](#)

Ikke kritik af Jyllands-Posten for omtale af anklager om krænkelse

Jyllands-Posten omtalte i artikler i oktober 2020, at flere kvinder anklagede en højtstående politiker for seksuelle krænkelse. De kvindelige kilder var ikke angivet ved navn i artiklerne. Jyllands-Posten havde inden offentliggørelsen korrespondance med politikeren, hvor han blandt andet fik tilsendt mail med beskrivelse af kvindernes anklager, hvor kvindernes identitet var angivet.

Politikeren klagede til Pressenævnet over, at Jyllands-Posten på flere punkter havde handlet i strid med god presseskik i forbindelse med offentliggørelsen af artiklerne. Klagen angik Jyllands-Postens handlemåde forud for artiklernes offentliggørelse, avisens brug af anonyme kilder, samt at forelæggelsen efter klagerens opfattelse havde været utilstrækkelig.

Pressenævnet fandt, at Jyllands-Postens artikler var i overensstemmelse med god presseskik, og nævnet udtalte ikke kritik.

Kendelse af 13. april 2021 i sag nr. [2020-80-0571](#)

Ekstra Bladet og Berlingske måtte gerne omtale "like" af opslag på privat Facebook-profil

I august 2021 omtalte både Ekstra Bladet og Berlingske, at en byretsdommer havde "liket" et opslag på en persons Facebook-profil. I opslaget kommenterede personen blandt andet konsekvenserne af en dom, som dommeren havde været retsformand i, og som var blevet afsagt dagen inden, at opslaget var blevet lagt på Facebook. Personen klagede til Pressenævnet over, at Ekstra Bladet og Berlingske havde omtalt hans Facebook-opslag og henviste til, at opslaget var blevet delt på hans lukkede, private Facebook-profil.

Pressenævnet henviste indledningsvist til, at det er Pressenævnets opfattelse, at oplysninger på lukkede Facebook-profiler er forbeholdt de personer (Facebook-venner), der har fået tilladelse til at have adgang til profilen. Derfor har medierne som udgangspunkt ikke adgang til at bruge materialet fra den lukkede profil, medmindre dette har en sådan samfundsmæssig interesse, at offentliggørelsen overstiger hensyn til indehaveren af profilen og de personer, der har fået tilladelse til at have adgang til profilen.

Nævnet fandt herefter, at omtalen havde offentlig interesse, da dommeren havde "liket" Facebook-opslaget mindre end 24 timer efter, at den omtalte dom var blevet afsagt. Nævnet fandt samtidig, at opslaget ikke indeholdt oplysninger, som i presseetisk forstand kunne betragtes som værende private, følsomme eller krænkende for personen, og udtalte på denne baggrund ikke kritik af Ekstra Bladet og Berlingske for at have omtalt det ellers private Facebook-opslag i sammenhæng med omtalen af dommerens "like" af opslaget.

Kendelser af 14. december 2021 i sagerne [2021-80-0686](#) og [2021-80-0687](#)

DR fik kritik for et afsnit af podcastserien "Mors afskedsbrev"

DR bragte i sommeren 2021 podcastserien "Mors afskedsbrev", som omhandlede en journalists søgen i sin egen familiehistorie, efter at journalistens mor havde efterladt ham og hans brødre et bittert afskedsbrev ved sin død.

De pårørende til en anden afdød kvinde, som omtales i podcastseriens tredje afsnit, klagede til Pressenævnet over, at afsnittet indeholdt krænkende oplysninger om kvindens død ved en ulykke i 1962 samt grove og udokumenterede beskyldninger mod kvinden. De pårørende henviste til, at DR med omtalen ikke havde taget størst muligt hensyn til de efterladte, der var henholdsvis datter og barnebarn til afdøde.

Pressenævnet fandt ikke, at DR havde handlet i strid med god presseskik ved i udsendelsen at have valgt at gengive journalistens mors erindringer om den afdøde kvinde. På trods af den tid, der var gået, fandt Pressenævnet imidlertid, at udsendelsens oplysninger om den afdøde kvinde var af en sådan skadelig og krænkende karakter, at hendes efterladte skulle have haft mulighed for at forholde sig hertil inden offentliggørelsen, hvorfor DR ikke havde taget det fornødne hensyn til klagerne som efterladte. Nævnet udtalte derfor kritik af DR for ikke at have givet klagerne mulighed for at forholde sig til udsendelsens beskyldninger mod deres mor og mormor, inden udsendelsen blev bragt. Nævnet kritiserede også DR for beskrivelsen af kvindens dødsulykke i den påklagede udsendelse.

Kendelse af 18. november 2021 i sag nr. [2021-80-0666](#)

TV 2 kunne anvende skjulte optagelser i kritisk dokumentar om plejehjem

I juli 2020 bragte TV 2 dokumentarudsendelsen "Plejehjemmene bag facaden", hvor der blev rejst kritik af den kommunale ældrepleje på baggrund af blandt andet skjulte optagelser.

En medarbejder, som optrådte på skjulte optagelser i udsendelsen, klagede til Pressenævnet. Medarbejderen henviste til, at hun ikke var blevet tilstrækkeligt sløret på de viste optagelser i udsendelsen, idet hun var blevet genkendt af venner, kollegaer, naboer og familie, og at hun efterfølgende havde modtaget chikanerende beskeder.

Pressenævnet fandt, at TV 2 havde foretaget en tilstrækkelig sløring af medarbejderen på de viste optagelser. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at medarbejderens stemme og ansigt var sløret, og at hun derfor ikke fremstod identificerbar for en bredere kreds, medmindre man i forvejen havde kendskab til medarbejderne på det omtalte plejecenter.

Kendelse af 16. september 2021 i sag nr. [2021-80-0611](#)

Privatliv i mindeord i JydskeVestkysten krænkede den afdøde

JydskeVestkysten bragte i januar 2021 et mindeord i tre dele over en person, som havde været offentligt kendt i sit lokalområde. Mindeordet indeholdt blandt andet private og krænkende oplysninger om den afdødes familie, herunder om hans afdøde far, og om afdødes helbredsmæssige forhold.

Den afdødes bror, der alene var omtalt ved sit navn som bror til den afdøde, klagede til Pressenævnet over mindeordets omfang og indhold. Pressenævnet bemærkede, at broren kunne klage på vegne af sin afdøde bror og far, og at klagen skulle vurderes i forhold til, hvorvidt god presseskik er tilsidesat i relation til broren, faren og deres efterladte.

Pressenævnet udtalte kritik af JydskeVestkysten for at have bragt oplysninger om den afdøde og hans far, som kunne anses for at udgøre en krænkelse af privatlivets fred. I forhold til den afdødes bror fandt Pressenævnet, at det i presseetisk forstand ikke kunne betragtes som krænkende at blive nævnt som bror til afdøde ved navn i den påklagede artikel. JydskeVestkysten havde, efter at være blevet gjort bekendt med, at afdødes bror ikke ønskede at blive nævnt ved navn i den påklagede artikel, anonymiseret artiklen på jv.dk.

Kendelse af 22. juni 2021 i sag nr. [2021-80-0606](#)

Radio Loud får ikke kritik for udtalelser i direkte debatprogram

Radio Loud bragte i marts 2021 en udsendelse i radioprogrammet ”Touché Trender” om en folketingspolitikers opslag på Twitter. Den omtalte politiker klagede til Pressenævnet blandt andet over, at radioudsendelsen indeholdt krænkende oplysninger med henvisning til, at han eksempelvis blev kaldt ”perfid og smålig”.

Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at de påklagede udsagn måtte anses for at være paneldeltagernes subjektive vurderinger af politikerens ageren i forbindelse med den omtalte Twitter-sag, som blev fremsat i et direkte program, og at radioværten ikke kunne bebrejdes ikke at have grebet ind under den direkte udsendelse.

Kendelse af 17. august 2021 i sag nr. [2021-80-0626](#)

Medvirkende i udsendelse kunne ikke trække sit samtykke tilbage

TV 2 bragte i juni 2020 en udsendelse om debatten og de deraf følgende konsekvenser efter byrettens afgørelse i en retssag, hvor den tiltalte var blevet frifundet for tiltale om voldtægt. Udsendelsen indeholdt blandt andet interviewoptagelser af både den tiltalte og den forurettede i straffesagen, herunder også et konfrontationsinterview med deltagelse af dem begge. Forud for offentliggørelsen af udsendelsen meddelte den forurettede i sagen over for TV 2, at hun ønskede at trække sit samtykke til medvirken tilbage. Dette imødekom TV 2 ikke.

Den forurettede klagede til Pressenævnet blandt andet over, at TV 2 undlod at efterkomme hendes ønske om at tilbagekalde sit samtykke. Nævnt fandt ikke grundlag for at udtale kritik. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at TV 2 i tilstrækkeligt omfang havde gjort den forurettede opmærksom på, hvad udsendelsen ville omhandle, herunder udsendelsens vinkel, at udsendelsens indhold stemte overens med, hvad der var stillet hende i udsigt, og at præmissen for udsendelsen således efter nævnets opfattelse ikke havde ændret sig undervejs.

Kendelse af 22. juni 2021 i sag nr. [2020-80-0565](#)

Redox fik kritik for retsreportage med ukorrekt oplysning om tidligere straffedom

Redox bragte i juni 2021 en artikel med omtale af en dom i en straffesag, hvor en person i byretten var blevet dømt for hærværk mod en jødisk gravplads.

Personen klagede til Pressenævnet og henviste til, at artiklen indeholdt en række ukorrekte oplysninger, herunder at han i en tidligere straffesag var blevet dømt for ærekrænkelser, og at han havde stået bag chikane og trolling af politiske modstandere og andre. Personen klagede endvidere over, at det var krænkende, at han var nævnt ved navn og vist på et billede i artiklen.

Pressenævnet fandt, at omtalen af straffesagen havde klar almen interesse. Nævnet udtalte derfor ikke kritik af Redox for at omtale dommen – og heller ikke for at nævne personens navn og for at bringe et billede af ham i forbindelse med omtalen.

Nævnet udtalte dog kritik af Redox for at have bragt den ukorrekte oplysning om, at personen tidligere var dømt for ærekrænkelse. Nævnet udtalte også kritik af beskyldningen om chikane og trolling, da Redox af hensyn til kildebeskyttelsen ikke havde kunne fremlægge dokumentation for oplysningen. Nævnet fandt ikke anledning til at udtale kritik af de øvrige klagepunkter.

Kendelse af 18. november 2021 i sag nr. [2021-80-0680](#)

Ekstra Bladet havde foretaget tilstrækkelig anonymisering af en tiltalt i omtalen af en straffesag

I en artikel bragt i juli 2021 omtalte Ekstra Bladet tiltalen mod en person i en omfattende straffesag for blandt andet grov skattesvig. Den tiltalte person klagede til Pressenævnet blandt andet over, at det var en krænkelse af privatlivets fred, at Ekstra Bladet havde bragt et billede af hende og oplysninger om hendes alder, etnicitet, køn, hjemegn samt frivillige og

erhvervsmæssige virke og aktiviteter, der gør det muligt at identificere hende.

Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at den tiltaltes ansigt var sløret, og at de angivne oplysninger om tiltalte ikke kunne tjene til identificering af hende, medmindre man i forvejen havde et særligt kendskab til hende.

Kendelse af 12. oktober 2021 i sag nr. [2021-80-0677](#)

Berlingske skulle have bragt omtale af en påtaleopgivelse

I oktober 2018 bragte Berlingske en artikelserie om en unavngiven medarbejder i Økonomi- og Indenrigsministeriet og et læk af oplysninger til offentligheden, der førte til afskedigelse og politianmeldelse af den pågældende. Medarbejderen blev sigtet for tyveri samt for brud på tavshedspligten. Politiet opgav sigtelsen om brud på tavshedspligten i november 2019.

Den omtalte medarbejder klagede til Pressenævnet over, at Berlingske havde afvist hans anmodning om at bringe omtale af påtaleopgivelsen. Medarbejderen henviste til punkt C.3 i de vejledende presseetiske regler om, at en omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning, hvad enten denne finder sted i form af tiltalefrafald, frifindelse eller domfældelse.

Pressenævnet udtalte kritik af Berlingske for at afvise anmodningen om at bringe omtale af påtaleopgivelsen. Nævnet lagde vægt på, at Berlingske havde bragt en omfattende dækning af de episoder, der førte til politianmeldelsen af den omtalte medarbejder for brud på tavshedspligten, og at omtalen særligt vedrørte dette forhold.

Kendelse af 11. maj 2021 i sag nr. [2020-80-0573](#)

Folketidende fik kritik for retsreportage

I artikler og i et Facebook-opslag bragt i maj 2020 omtalte Folketidende, at en person var blevet tiltalt for groft misbrug af en kvindens afhængighed af ham i professionel sammenhæng. Ifølge den omtalte tiltale havde personen skaffet sig og en tredjemand seksuelle ydelser hos kvinden. Det fremgik blandt andet af artiklerne, at den tiltalte havde involveret to andre mænd i den omtalte sag.

Den tiltalte klagede til Pressenævnet blandt andet over, at det er ukorrekt, at han skulle have involveret mere end én mand i det seksuelle forhold, samt at Folketidende ikke havde oplyst, at han nægtede sig skyldig i tiltalen.

Pressenævnet udtalte kritik af Folketidende for at have bragt den ukorrekte oplysning og for ikke at oplyse om den tiltaltes stillingtagen til skyldsspørgsmålet. Nævnet udtalte ikke kritik af de øvrige klagepunkter.

Kendelse af 9. marts 2021 i sag nr. [2020-80-0509](#)

Sjællandskes omtale af ukorrekte strafbare forhold var af særlig skadelig karakter

I artikler bragt i august 2020 omtalte Sjællandske tiltalen mod to personer i en dobbeltdrabssag. Det fremgik af artiklerne, at den ene af de to tiltalte i sagen tidligere var dømt for vold med døden til følge og for drabsforsøg.

Den ene af de to tiltalte klagede til Pressenævnet over omtalen, da han ikke havde begået de i artiklerne anførte tidligere strafbare forhold. Sjællandske bragte efter offentliggørelsen en rettelse som en selvstændig artikel i den løbende nyhedsstrøm og fjernede samme dag onlineartiklen fra netavisen sn.dk. Sjællandske bragte herefter samme rettelse som en selvstændig artikel i den trykte udgave.

Nævnet fandt, at de ukorrekte oplysninger om de tidligere begåede strafbare forhold var af særligt agtelsesforringende og skadelig karakter og udtalte på den baggrund kritik af Sjællandske for at have bragt de ukorrekte oplysninger.

Kendelse af 9. februar 2021 i sag nr. [2020-80-0550](#)

2.2 Genmæle

Genmæle - generelt

Et "genmæle" betyder, at man som klager selv får lejlighed til at korrigere oplysninger i en sag, der har været omtalt i et medie. Reglerne fremgår af medieansvarslovens §§ 36-40.

En anmodning om genmæle skal altid først rettes skriftligt til mediets redaktør. Dette skal ske senest 12 uger efter offentliggørelse af de faktiske oplysninger, der ønskes imødegået. Hvis redaktøren afviser anmodningen eller bringer et ufyldstgørende genmæle, skal redaktøren gøre opmærksom på, at spørgsmålet kan indbringes for Pressenævnet, som kan pålægge mediet at bringe genmælet.

For at have krav på genmæle skal alle disse betingelser være opfyldt:

- Oplysningerne skal vedrøre én selv som person, virksomhed, forening, organisation, eller lignende. Man har ikke krav på genmæle, hvis de oplysninger, der er bragt, vedrører andre eller vedrører en ubestemt gruppe.
- De bragte oplysninger skal være forkerte. Anmodning om genmæle skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.
- Oplysningerne skal være af faktisk karakter. Man har altså ikke krav på genmæle over for artiklens eller udsendelsens vurderinger eller meningstilkendegivelser.
- Oplysningerne skal indebære en risiko for, at den omtalte person, organisation eller virksomhed kan lide en økonomisk eller anden skade af betydning (skaden behøver dog ikke være dokumenteret). Er der tale om mere bagatelagtige skader eller risici, har man ikke krav på genmæle.
- Indholdet af det genmæle, der ønskes bragt, skal være begrænset til faktiske oplysninger. Genmælet må altså ikke indeholde vurderinger eller kommentarer, og man kan ikke kræve, at mediet beklager eller undskylder de oplysninger, der er offentliggjort.

Imam fik ret til genmæle i Berlingske for oplysninger, der ikke var dokumenteret med henvisning til kildebeskyttelse

I artikler bragt i september 2020 omtalte Berlingske en imams rolle i faciliteringen af en skilsmisse mellem to parter og udarbejdelsen af parternes skilsmissekontrakt. Den omtalte imam klagede til Pressenævnet blandt andet over, at artiklerne indeholdt ukorrekte oplysninger, som ikke blev efterprøvet tilstrækkeligt inden offentliggørelsen, samt at Berlingske havde afvist at bringe et genmæle over for en række oplysninger, som han mener er faktisk forkerte.

Pressenævnet fandt grundlag for at give imamen delvist genmæle over for oplysninger, der ikke var dokumenterede som utvivlsomt rigtige, da Berlingske havde ønsket at opretholde kildebeskyttelsen ved ikke at fremlægge skilsmissekontrakten.

Kendelse af 16. september 2021 i sag nr. [2021-80-0622](#)

DR fik ikke kritik for at afslå genmæle for omtale af produkter mod corona

DR bragte i december 2020 en kritisk udsendelse om blandt andet markedsføringen af tre produkter til at bekæmpe coronavirus. Selskabet bag et af de omtalte produkter klagede til Pressenævnet og henviste til, at DR havde afvist at bringe selskabets genmæle over for en række faktisk forkerte oplysninger om produktets virkning, som fremgik af udsendelsen. Nævnet fandt ikke anledning til at udtale kritik af DR for at have afvist at bringe selskabets genmæle. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at de påklagede udsagn fremstod som vurderinger, og at oplysningerne af faktisk karakter, som ikke var dokumenterede som utvivlsomt rigtige, ikke var egnede til at påføre selskabet skade af betydning.

Kendelse af 17. august 2021 i sag nr. [2021-80-0600](#)

Berlingske fik ikke kritik for at afslå genmæle

En ungdomsbevægelse klagede til Pressenævnet over, at Berlingske havde afvist at bringe ungdomsbevægelsens genmæle. Ungdomsbevægelsen anførte, at Berlingskes artikel indeholdt ukorrekte oplysninger om bevægelsens politik. Pressenævnet udtalte ikke kritik af Berlingske for at have afvist at bringe genmælet, idet ungdomsbevægelsen havde anmodet om genmæle for oplysninger, der ikke fremgår af Berlingskes artikel. Nævnet fandt videre, at oplysningerne i artiklen fremstår som Berlingskes fortolkning og vurdering af ungdomsbevægelsens politik og ikke som faktiske oplysninger.

Kendelse af 12. januar 2021 i sag nr. [2020-80-0510](#)

3 Offentlige informationsdatabaser

Pressenævnet har i medfør af lov om massemediers informationsdatabaser ([lov nr. 430 af 01/06/1994](#)) kompetence til at træffe afgørelse i sager, hvor der er klaget over informationer i mediers offentligt tilgængelige informationsdatabaser.

For så vidt angår redaktionelle informationsdatabaser henvises til [Datatilsynet](#).

Ligesom et elektronisk medie kan tilmelde sig Pressenævnet efter medieansvarsloven, kan en offentlig informationsdatabase vælge at tilmelde sig til Pressenævnet efter lov om massemediers informationsdatabaser. Nævnet henleder i den forbindelse opmærksomheden på, at en gyldig tilmelding tillige kræver tilmelding til [Datatilsynet](#).

Der er en liste over tilmeldte informationsdatabaser på Pressenavnets hjemmeside, se linket [her](#).

I 2021 har Pressenævnet truffet afgørelse i tre klagesager om manglende sletning efter lov om massemediers informationsdatabaser:

Tidligere spillere fra e-sporten Counter Strike fik ikke slettet profilbilleder på HLTV.org

Tre personer, som alle oplyste ikke længere at være aktive CS:GO-spillere, klagede til Pressenævnet over, at hjemmesiden HLTV.org, der bringer nyheder og statistik om e-sporten Counter Strike: Global Offence (CS:GO), havde afvist deres anmodninger om at få billeder af dem slettet fra deres spillerprofiler på hjemmesiden. Klagerne anmodede Pressenævnet om at pålægge HLTV.org i medfør af § 12, jf. § 8, i lov om massemediers informationsdatabaser at slette billederne af dem, som var tilgængelige på HLTV.org.

Pressenævnet fandt, at de påklagede billeder hverken kunne betegnes som følsomme eller private, ligesom billederne ikke kunne siges at vedrøre personernes rent private forhold. Nævnet fandt derfor ikke grundlag for at pålægge HLTV.org at slette billederne.

Kendelser af 18. november 2021 i sagerne nr.: [2021-80-0688](#), [2021-80-0692](#) og [2021-80-0702](#)

E. REGISTER

Registret indeholder emner omtalt i årsberetningerne 1992-2021.

Emne	År	Side
112-udsendelser	2001	12
Adresseændring, klagefrist	2005	19
Advarsler	2007	20
Afdød, partsevne	2002	5
Afindexering	2013	20
	2014	20
Afindeksering, internet	2015	20
Agent provocateur	1998	8
Anmeldelse, ansvarshavende redaktør	1995	9
	1996	7
	1997	14
Anmeldelse, hjemmeside	1997	14
	2020	20
Anmeldelse, virkningstidspunkt	2006	22
Anmeldelser, af film, bøger etc.	2001	15
Annoncer, forelæggelse	1997	9
Annoncer, mærkning	2021	21
Anonymisering, billedmateriale	2006	21
Anonymisering, internet	2013	20
	2015	20
Arkivmateriale	2004	20
Artikelseerie	2000	11

Artikelserie, klagefrist	2005	19
Berigtigelse	2000	10
	2004	22
Berigtigelse, definition	1998	10
Berigtigelse, fast rubrik	1998	5
Berigtigelse, indhold	2001	13
Bevis, modstridende forklaringer	2003	21
Billedbrug, identifikation	1996	6
Billedmanipulation	2002	8
Billedmateriale	2000	11
Billedmateriale, anonymisering	1996	7
	2006	21
Billedmateriale, samtykke	1994	5
Blogs	2004	19
Bøde, dom	1998	14
Båndede samtaler	1997	10
	1997	10
	2004	21
Båndede samtaler, telefoninterview	2006	19
Båndede samtaler, telefonsamtale	2005	21
Citat	2002	11
	2003	21
Citathistorier, forelæggelse	2007	20
Citathistorier, Ritzaus Citattjeneste	2006	20
Database, Lov om massemediers informationsdatabaser	1993	65
	1994	83

Datatilsynet, sletning	2009	20
Debatindlæg	2000	12
	2004	20
Debatindlæg, forelæggelse	1997	9
Debatindlæg, Internettet	2006	21
Debatindlæg, redigering	1993	7
	1996	6
Debatindlæg, sprogbrug	2001	17
Dokumentarprogrammer	2001	12
E-mail, klage	1999	8
	2000	8
	2002	4
Egen drift	1995	9
	1999	7
	2017	23
Egen drift, forretningsorden	1994	7
Egen drift, inhabilitet	1997	6
Egen drift, konkrete sager	1997	5
Egen drift, ny praksis	2015	28
Elektroniske debatfora	2004	19
Elektroniske medier, anmeldelse	1998	13
Elektroniske medier, mærkningsordning	2019	7
Ensidighed	2003	23
Erhvervsjournalistik	1995	7
Erstatning	2010	22
Etniske minoriteter, sigøjnere	1993	6

Etniske tilhørsforhold	2002	7
Facebook	2009	18
Facebook, Folketingets Ombudsmand	2011	20
Fiktion, fiktiv sammenhæng	2001	16
Fogedforbud	2009	20
Forelæggelse	2002	10
Forelæggelse, citathistorier	2007	20
Forelæggelse, flere medier	1998	9
Forelæggelse, forsøg	1997	9
Forening, partsevne	2002	5
Formkrav, e-mail	1999	8
	2000	8
	2002	4
Foto	2000	11
Fremmedsprog	2004	19
Genmæle, definition	1998	10
Genmæle, faktiske oplysninger	2000	12
Genmæle, klagevejledning	1996	7
Genmæle, offentliggørelse	1997	6
	1998	6
Genmæle, redaktionelle bemærkninger	1997	7
Genmæle, straffesag	1997	13
Genmæle, udformning	1993	7
	1994	7
	1996	5
Genmæle, vejledning	1999	11

Genoptagelse	2008	18
Gentagelse, krænkelse	1998	13
Genudsendelse	2008	18
God presseskik, massemediernes handlemåde	1993	6
Grundloven § 63	1998	7
Helligdage, klagefrist	2005	19
Hjemmeside, anmeldelse	1997	14
	1998	13
Høring, krænkende oplysninger	1995	5
Identitet, efterprøvelse	2003	22
Informationsdatabaser, Lov om massemediers	1993	65
	1994	83
Injurier, kompetence	2006	21
Internetmedier, anmeldelse	1997	14
	1998	13
Internettet, debatindlæg og ledere	2006	21
Internettet, klagefrist	2007	19
Internettet, offentliggørelse	2005	23
Internettet, sletning	2009	20
Interview	1998	9
	2003	21
Interview, mindreårige	2004	21
Interview, radio og tv	1996	5
Journalisters adfærd	1997	13
Journalistisk arbejdsmetode, massemediernes handlemåde	1993	6
Journalnumre, nye	2010	6
Kanal 4, kompetence	2008	20

Kendelsesresumé, offentliggørelse	1995	5
	1997	6
	1998	6
Kendelsesresumé, ordlyd	2006	19
Kendelsesresumé, placering	1995	5
Kendelsesresumé, udformning	1996	5
Kilde, betalt	2016	9
Kildekreditering	2001	11
Klage, medie under konkurs	2002	7
Klage, videregivelse	2006	20
Klagefrist, adresseændring	2005	19
	2005	19
Klagefrist, beregning	2017	22
	2018	19
Klagefrist, helligdage	2005	19
Klagefrist, Internettet	2007	19
Klagefrist, manglende klagevejledning	2003	20
Klagefrist, mediernes behandling	2003	20
Klagefrist, mediernes interne klageorganer	2011	22
Klagefrist, noninformation	2005	20
Klagevejledning	1999	9
	2003	20
Klagevejledning, genmæle	1996	7
Kompetence, erhvervsjournalistik	1995	7
Kompetence, fogedforbud	2009	20
Kompetence, god presseskik og genmæle	1992	5

Kompetence, injurier	2006	21
Kompetence, Kanal 4	2008	20
Kompetence, mediestøtte	2019	22
Kompetence, navneforbud	1997	12
Kompetence, ophavsret	2001	11
Kompetence, retsplejeloven	1993	6
Kompetence, sletning	2009	20
Kompetence, straffeloven	1993	5
Kompetence, TV 3	1995	7
Konkurs, mediet under konkurs	2002	7
Krænkelser, gentagelse	1998	13
Krænkelser, oplysning	2002	10
Krænkelser, oplysning, høring	1995	5
Lokalradio- og tv-virksomhed, ansvarshavende redaktør	1996	7
Læserbreve	2000	12
	2003	21
	2004	20
Læserbreve, forelæggelse	1997	9
Læserbreve, redigering	1993	7
	1996	6
Læserbreve, sprogbrug	2001	17
Manglende offentliggørelse, straffesag	1995	6
	1996	6
	1997	13
	1998	14
Medieansvarsloven § 1, nr. 2	2008	20

Medieansvarsloven § 5	1995	9
	1996	7
Medieansvarsloven § 5, redaktørskifte	1997	14
Medieansvarsloven § 8	1998	13
	2006	22
	2019	22
Medieansvarsloven § 38	1993	7
	1994	7
	1996	5
Medieansvarsloven § 39	1997	6
Medieansvarsloven § 39, placering	1997	7
Medieansvarsloven § 39, redaktionelle bemærkninger	1997	7
Medieansvarsloven § 39, straffesag	1997	13
Medieansvarsloven § 40	1996	7
Medieansvarsloven § 43	1998	8
	1999	5
	2017	24
Medieansvarsloven § 44	1995	9
	1997	5
	1999	7
	2002	4
Medieansvarsloven § 44, inhabilitet	1997	6
Medieansvarsloven § 44, stk. 2, ny praksis	2015	28
Medieansvarsloven § 46	1995	7

Medieansvarsloven § 49	1995	5
	1997	6
	1998	6
	1998	14
	1999	10
	2000	8
	2002	5
	2006	19
Medieansvarsloven § 49, bøde	1997	6
Medieansvarsloven § 49, kommenterende tilføjelse	1997	7
Medieansvarsloven § 49, placering	1997	7
	2010	20
Medieansvarsloven § 49, placering i magasiner	2011	21
Medieansvarsloven § 49, retningslinjer	2015	23
Medieansvarsloven § 49, udformning	1996	5
Medieansvarsloven § 53	1998	7
Medieansvarsloven eller retsplejeloven	1993	6
Mediekoncern, samtykke	2008	19
Mindreårige, interview	2004	21
Mindreårige, samtykke	2000	9
Modstridende forklaringer	2003	21
Nationalitet, etniske tilhørsforhold	2002	7
Navneforbud	1997	12
Noninformation	1995	6
Noninformation, klagefrist	2005	20
Nyhedsbureau	1998	13
Nyhedsbureau, offentliggørelse	2006	20

Offentlige personer, forhåndstilkendegivelser	2001	15
Offentlige personer, privatlivets fred	2002	8
Offentliggørelse	1999	10
	2002	5
Offentliggørelse, bøde	1997	6
Offentliggørelse, bandede samtaler	2004	21
Offentliggørelse, elektronisk medie	1998	8
Offentliggørelse, genmæle og kendelsesresumé	1997	6
Offentliggørelse, Internettet	2005	23
Offentliggørelse, kommenterende tilføjelse	1997	7
Offentliggørelse, nyhedsbureau	2006	20
Offentliggørelse, ordlyd	2006	19
Offentliggørelse, placering	1997	7
	1998	6
	2010	20
Offentliggørelse, placering i magasiner	2011	21
Offentliggørelse, retningslinjer	2015	23
	2020	22
Offentliggørelse, straffesag	1996	6
Offentliggørelse, tidspunkt	1999	9
	2000	8
Ofre, vejledning til ofre for forbrydelser og ulykker	2012	20
	2018	6
Ophavsret, kompetence	2001	11
Oversættelse	2004	19
Partsevne, afdød	2002	5

Partsevne, arbejdsgivere	2007	19
Partsevne, fagforening	1999	5
Partsevne, Forbrugerombudsmanden	1998	8
Partsevne, grupperinger	1994	6
Partsevne, ophørt forening	2002	5
Partsindlæg	2003	23
Pressekort	2010	7
Pressenævnet, artikler	2001	5
Privatlivets fred	1994	6
	1999	5
Privatlivets fred, Facebook	2009	18
Privatlivets fred, offentlige personer	2001	15
	2002	8
Privatlivets fred, private oplysninger	2003	22
	2005	22
Privatlivets fred, reality-tv	2002	8
Radio- og tv-virksomhed, anmeldelse	1997	14
Reality-tv, privatlivets fred	2002	8
Redaktørskifte, anmeldelse	1995	9
Redigering, debatindlæg	1993	7
Redigeringsret	2000	10
Redigeringsret, læserbreve	2000	12
Redigeringsret, navn	1999	8
Reklamer, forelæggelse	1997	9
Religiøse tilhørsforhold	1993	6
Retlig interesse	2012	22
	2017	25

Retlig interesse, afdød	2002	5
Retlig interesse, arbejdsgivere	2007	19
Retlig interesse, enkeltpersoner i grupper	2012	24
Retlig interesse, fagforening	1999	5
Retlig interesse, familiemedlemmer	2012	23
Retlig interesse, Forbrugerombudsmanden	1998	8
Retlig interesse, grupperinger	1994	6
Retlig interesse, interesseorganisationer	2012	25
Retlig interesse, ophørt forening	2002	5
Retlig interesse, udviklingen i nævnets praksis	2012	25
	2020	26
	2021	27
Retsplejeloven eller medieansvarsloven	1993	6
Retsplejeloven, kompetence	1993	6
Retsreportage	1999	7
Retsreportage, saglig linje	2021	24
Retssag anlagt mod Pressenævnet	1999	14
	2000	13
	2021	8
Retssag mod Pressenævnet (U.2003.71H)	2002	4
Retssag mod Pressenævnet (Østre Landsrets dom)	2001	17
Rettelse, fast rubrik	1998	5
Rettelse, fast rubrik, Danske Dagblades Forening	2010	20
Rettelse, fast rubrik, Dansk Magasinpresses Udgiverforening	2011	21
Robotjournalistik	2020	21
Råbånd	2010	11

Sagsbehandling	1995	7
Samtykke, gyldigt	2009	19
Samtykke, mediekoncern	2008	19
Samtykke, skjult kamera	2008	19
Samtykke, umyndige	2000	9
	2012	21
Satire	2001	14
Scandinavian Star-sagen, sprogbrug	2000	5
SE OG HØR-sagen	2016	9
Singler	2013	21
Skjult kamera	1997	11
	1999	12
	2000	9
Skjult kamera, anonymisering	1998	8
Skjult kamera, forelæggelse	2005	21
Skjult kamera, samtykke	2008	19
Skjult kamera og mikrofon	1999	12
	2000	9
Skjult kamera og mikrofon, anonymisering	1997	12
Skjult mikrofon	1997	10
	2004	21
Skjult mikrofon, retningslinjer	1997	11
Skjult mikrofon, telefoninterview	2006	19
Skjult mikrofon, telefonsamtale	2005	21

Sletning, internet	2013	20
	2015	20
	2017	18
	2018	19
	2019	23
"Somalier-sagen", etniske tilhørsforhold	2002	7
Sprogbrug, debatindlæg	2001	17
Sprogbrug, Scandinavian Star-sagen	2000	5
Straffedom, oplysning om tidligere	2003	21
Straffeloven	2010	22
Straffeloven, kompetence	1993	5
Straffesag, genmæle	1997	13
Straffesag, manglende offentliggørelse	1995	6
	1996	6
	1998	14
Straffesager, god presseskik	1999	7
Søgemaskiner	2009	20
Søgemaskiner, afindeksering	2015	20
Telefonsamtaler, offentliggørelse	2005	21
TV 3	1996	7
TV 3, kompetence	1995	7
Udenlandsk sendetilladelse	2011	6
Umyndige, eksponering af børn,	2012	21
Umyndige, interview	2004	21
Umyndige, samtykke	2000	9

BILAG: GOD PRESSESKIK

Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik (medieansvarslovens § 34, stk. 1).

Pressenævnet afgør, om medierne har handlet i strid med god presseskik. Afgørelsen tager udgangspunkt i ”Vejledende regler for god presseskik”, som indgik i forslaget til medieansvarsloven fra 1991, men standarden ”god presseskik” følger udviklingen i opfattelsen af, hvad der er uetisk, og tager stilling til nye situationer, der opstår.

De vejledende regler for god presseskik er blevet justeret den 22. maj 2013.

”Vejledende regler for god presseskik”

Som vedtaget på Dansk Journalistforbunds delegeretmøde 23.-24. april 2013 samt på Danske Mediers generalforsamling 22. maj 2013.

Grundlæggende synspunkter

Sikringen af ytringsfriheden i Danmark står i nøje forbindelse med mediernes frie adgang til at indsamle informationer og nyheder og til at offentliggøre dem så korrekt som muligt. Den frie kommentar er en del af ytringsfrihedens udøvelse. Under varetagelse af disse opgaver bør medierne anerkende hensynet til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred og til behovet for beskyttelse mod ubeføjet krænkelse. Medierne bør stille synlig og klar vejledning om, hvorledes der kan klages over mediernes indhold og handlemåde, til rådighed.

Under brud på god presseskik henhører også hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden, samt eftergivenhed over for udenforståendes krav om indflydelse på mediernes indhold, hvis eftergivenheden kan medføre tvivl om tvivl om mediernes frie

og uafhængige stilling. Brud på god presseskik foreligger endvidere, hvis en journalist pålægges opgaver, som er i strid med nærværende presse-etiske regler.

En journalist bør ikke pålægges opgaver, der strider mod vedkommendes samvittighed og overbevisning.

Reglerne omfatter det redaktionelle stof, som offentliggøres i medierne. Reglerne omfatter også redigerede debatindlæg. I det omfang der bringes uredigeret debat, bør der offentliggøres synlige og klare retningslinjer herfor samt gives effektiv adgang til at klage til mediet over indlæg. Reglerne omfatter tillige annoncer og reklamer i den trykte periodiske presse og i de øvrige medier i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler herom. Reglerne omfatter omtalte og afbildede personer, herunder også afdøde personer, juridiske personer og lignende.

Reglernes indhold

A. Korrekte meddelelser

1. Det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte.
2. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt.
3. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare.
4. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Dette gælder i særlig grad krænkende eller skadelige udsagn.
5. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.
6. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse. Det samme gælder de såkaldte spisesedler.
7. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen.

B. Adfærd i strid med god presseskik

1. Meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse.
2. Selvmord eller selvmordsforsøg bør ikke omtales, medmindre klar almen interesse kræver eller begrundet offentlig omtale, og i så fald bør omtalen være så skånsom som mulig.
3. Ofre for forbrydelser eller ulykker skal vises det størst mulige hensyn. Det samme gælder vidner og pårørende til de implicerede. Ved indsamling og formidling af billedmateriale, herunder amatør billeder, skal der vises hensynsfuldhed og takt.
4. Der bør opretholdes en klar skillelinje mellem annoncering og redaktionelt indhold. Tekst, lyd og billeder foranlediget af direkte eller indirekte kommercielle interesser bør kun bringes, hvis et klart journalistisk kriterium taler for offentliggørelse.
5. Der bør udvises særligt hensyn over for børn og andre personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser eller anden medvirken. Ved offentliggørelse af interview eller lignende bør forældresamtykke indhentes, når emnets karakter og den mindreåriges alder taler herfor.
6. Ved indsamling eller offentliggørelse af information bør andres tillid, følelser, uvidenhed, manglende erfaring eller svigtende herredømme ikke udnyttes.
7. Offentliggørelse af skjulte optagelser bør kun ske, hvis de medvirkende har givet samtykke, eller hvis den samfundsmæssige interesse klart overstiger den enkeltes krav på beskyttelse, og den fornødne journalistiske dokumentation ikke eller kun meget vanskeligt kan skaffes på anden måde.

8. Meddelelser offentliggjort i digitale medier vil ofte være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt.

C. Retsreportage

1. De under A og B anførte almindelige presseetiske regler gælder også for retsreportagen.
2. Reglerne for retsreportagen gælder også sagernes forberedelse, herunder straffesagers behandling hos politi og anklagemyndighed.
3. Retsreportagen bør være objektiv. På ethvert stadium af sagernes forberedelse og ved behandlingen i retten bør journalisten tilstræbe en kvalitativ ligelig gengivelse af parternes – i straffesager anklagemyndighedens og forsvarrets – synspunkter. En omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning, hvad enten denne finder sted i form af tiltalefrafald, frifindelse eller domfældelse.
4. Familiemæssige forhold, race, etnicitet, nationalitet, trosbekendelse, seksuel orientering eller organisationsforhold bør alene nævnes, når det er relevant for sagen.
5. Så længe en straffesag ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, må der ikke offentliggøres meddelelser, der kan lægge hindringer i vejen for sagens opklaring, eller tilkendegivelser om, at en sigtet eller tiltalt er skyldig. Ved omtale af en straffesag skal det klart fremgå, om sigtede/ tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke-skyldig.

6. Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet.
7. Der skal iagttages varsomhed med meddelelser om, at politianmeldelse er indgivet mod en navngiven person. Meddelelser herom bør som regel ikke bringes, før anmeldelse har medført indgriben fra politiets eller anklagemyndighedens side. Dette gælder dog ikke meddelelser, som den anmeldte selv fremdrager, eller hvis det anmeldte forhold i forvejen er kendt i videre kredse eller har væsentlig almen interesse, eller det efter de foreliggende omstændigheder må antages, at anmeldelsen er solidt underbygget.
8. En sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget pågældendes tidligere straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, vedkommende nu er sigtet, tiltalt eller dømt for. I anden nyhedssammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales.

Billeder og illustrationer krediteres fotograf Rie Neuchs og Pressenævnets egne fotografer. Rettigheder tilhører Pressenævnet.